MŮJ ZODIAK

díl 5 z 12

Lev

PŘEPIS PŘEDNÁŠKY

Marek Ščotka

průvodce osobními proměnami

Ostrava, Antakarana · 10. 8. 2017

www.marekscotka.cz · © 2026 Marek Ščotka

Parametry přednášky

CYKLUS	Můj zodiak · díl 5 z 12
TÉMA	Znamení Lev
LEKTOR	Marek Ščotka
POŘADATEL	Marek Ščotka
TERMÍN	10. 8. 2017
MÍSTO	Ostrava, Antakarana – Centrum osobního rozvoje

O cyklu Můj zodiak

Můj zodiak je celoroční cyklus přednášek. Každý měsíc jsem uváděl jednu přednášku o aktuálně platném znamení zodiaku, celkem dvanáct, v řadě za sebou přesně podle zodiaku. Každá se věnuje pouze jednomu znamení a rozebírá ho z mnoha různých pohledů. Cílem bylo seznámit vás se znamením tak, jak se o něm nikde nedočtete, a v souvislostech, o kterých běžný člověk nemá čas přemýšlet ani si jich všímat.

Využijete je ve vztazích partnerských, rodičovských, sourozeneckých i pracovních, při personální práci ve firmách, při vedení dětí i v osobním rozvoji.

O čem tato přednáška byla

- Lev jako znamení druhého kola: teritorium, trůn a pronikavá mysl
- Pohled zepředu, ignorace jako označení hranic a Lev jako zakladatel firmy
- Výchova malého Lva: všeobecný rozhled, komín pro oheň a jiskra mezi rodiči
- Listopad pod sluncem: démoni Lva a jeho vlastní pojetí božství
- Játra, ledviny a čas jako nepřítel ohnivců
- Tři ohně v těle: játra, srdce a mozek, dojetí a blaho
- Voda, dech, plíce, bránice a proč nebýt specialistou
- Živlová kotva Lva: vzduch, země a voda jako zkušební komise, pára
- Stejné znamení, mistrovský vztah a rodina: prvorozený, druhorozený a třetí

Než se začtete

Milý čtenáři, milá čtenářko, držíte přepis jedné z přednášek, které jsem uváděl v Ostravě v Antakaraně. Upravil jsem ho tak, aby se dobře četl, bez mluvených zaváhání, ale s tím, co bylo podstatné, včetně toho, na co se ptali posluchači. Lev je znamení, kterým začíná druhé kolo cyklu, a tak doufám, že se bude číst s chutí a se sluncem. Kdo si raději poslechne živý záznam, najde ho na mém webu.

A teď se už začtěte do samotné přednášky. — Marek

Obsah

1 Nejvýraznější znamení zodiaku . . . 4
2 Tři patra a druhé kolo . . . 4
3 Lev a jeho teritorium . . . 5
4 Dívejte se na Lva zepředu . . . 6
5 Ignorace: jak Lev označuje hranice . . . 7
6 Firma, kterou Lev zakládá . . . 8
7 Řetěz je silný jako jeho nejslabší článek . . . 9
8 Jak vychovávat malého Lva . . . 9
9 Listopad pod sluncem . . . 11
10 Vlastní pojetí božství . . . 12
11 Játra: zapojit se do země . . . 13
12 Voda, která hasí oheň . . . 15
13 Tři ohně v těle: játra, srdce, mozek . . . 17
14 Voda, vzduch a plíce . . . 20
15 Bránice, citoslovce a blaho . . . 21
16 Živlová kotva Lva . . . 22
17 Vzduch: dlouhodobý regulátor ohně . . . 23
18 Země: nahazovač a nakopávač . . . 24
19 Voda: zkušební komise a pára . . . 25
20 Kdo koho přitáhl . . . 26
21 Stejný živel a stejné znamení . . . 28
22 Kotva v praxi: otázky z pléna . . . 29
23 Rodina o pěti členech . . . 30
24 Děkuju za pozornost . . . 34

Zajímavosti k zapamatování . . . 35

Na rozloučenou . . . 35

Pozvání na další setkání . . . 36

Kontakty . . . 36

KAPITOLA 1

Nejvýraznější znamení zodiaku

Moji milovaní, dnes se scházíme na dalším dílu našeho dvanáctidílného přednáškového seriálu o znameních zodiaku. Dnes je desátého srpna roku dva tisíce sedmnáct a jsme v Antakaraně. Až budete poslouchat záznam s odstupem času, budete rádi, že jsem zrovna tohle do záznamu řekl. Máme tu čest promlouvat o znamení, které já osobně považuji za nejvýraznější a nejviditelnější ze zodiaku. Myslím si, že je to znamení, které nám všem dává obrysy v tom, že máme před sebou určitý vzor, který můžeme následovat a podle kterého se můžeme poměřovat, a to je znamení Lev.

Podívejte se na to krásné slunečné počasí. Jaká kytka může v tomhle počasí chtít růst, přátelé? Musí to být kytka velice odhodlaná ukazovat svou největší krásu v době, kdy je největší vedro a nejvíc slunce, kdy jsou lidé nejvíc uvolnění, kdy máme prázdniny, stav změněného vědomí a užíváme si dovolených. A v tomhle počasí nám přichází vstříc někdo, kdo to dokáže ustát: Lev. Já to nechápu, jak se v tom někdo může vyznat. My, co jsme zalezlí pod kamenem, my, co jsme voďáci Štírové a potřebujeme vlhko a tmu, vás prostě nechápeme.

KAPITOLA 2

Tři patra a druhé kolo

Začnu úplně od začátku, pro vás, kdo nejste na téhle přednášce poprvé, a vezmu náš seriál od samého počátku. Začali jsme znamením Berana a na té přednášce jsem tvrdil, že všichni v sobě obsahujeme úplně všechna znamení, jenom každý to máme nakalibrované jinak. Máme různě nastavené equalizéry, jak my tady po ostravsku říkáme, pro vás Olomoučáky a Pražáky, pošibované každý jinak, tak aby nám to vyhovovalo pro účely, pro které jsme přišli na tenhle svět. Beran otvíral celý zodiakový kruh, způsoboval vůbec nějaké dění a nastavoval základní level úrovně, ve které se všechna znamení budou pohybovat. Nastavil patro, ve kterém se všechny děje budou hrát.

Znamení Býka určilo, co na tom patře bude za výbavu: jestli tam budou skříňky, jak to bude dispozičně řešeno. Pak přišlo znamení Blížence, které tam udělalo rozhlas, pustilo hudbu a wifinu, aby tam byla zábava a kultura, aby to bylo neviditelné. Pamatujete si na ty přenašeče, na ty kradeče matek. A minule jsme měli přednášku o Racích, kteří uzavírají celý kruh a dávají celému svému patru smysl. Znamení Raka a vůbec vodní znamení dává do toho personalistiku: vybírá konkrétní herce na konkrétní role. Proto by všechna vodní znamení měla být koncipována do personalistického směru, protože mají cit pro lidi.

Jestliže je první patro z celkových tří pater obsazené, máme tady Berana, Býka, Blížence a Raka. Je to jako v počítačové hře: když jste dobře nastavili zeměplochu, začalo to fungovat samo, vyskakovaly dividendy, začalo to produkovat zisky a vy jste seděli a pili kafe. Po-

třebovali jste trošku vzrůšo. A najednou vám kámoš řekne: „Víš o tom, že existuje další level? Musíš počkat, až se ti nabije kredit, pak tě to přehodí do levelu číslo dvě. Tam to bude na začátku zdánlivě připomínat level jedna, ty principy jsou velmi podobné, ale bude to hardcore. Bude to divočejší, budeš se muset víc natrápit, nebude to všeobecné, postavené pro všechny lidi. Bude se to víc individualizovat.“ A ten, kdo tě tam přehodí na druhou stranu, bude Lev.

KAPITOLA 3

Lev a jeho teritorium

Představte si to takhle. Když se podíváme do přírody v Africe, jak žijí lvi, víme, že lev je teritoriální znamení. Má rád svůj harémek a svou občůranou zeměplochu. Dá se říct, že lev je znamení, které chodí každý den „občůrávat“ své teritorium. Má to jednu podmínku: takové teritorium si bude rád občůrávat, pokud všechno funguje tak, jak má, a pak se odpoledne těsně před obědem vrátí, lehne si na slunko a vyhřívá si to své občůrávací nářadí. Jestliže jsou tam obsazené role a je tam dost materiálu, je tam co lovit. Samozřejmě, když má samice, které pro něj loví, protože lev nikdy neloví, přátelé, loví pro něj lvice. Proč by se lev namáhal, proč by ukazoval svou hřívu v akci, když stačí občůrávat teritorium? Jedině kdyby se objevil jiný samec, který by mu chtěl teritorium narušit nebo odvést lvice krmičky. V tu chvíli lev jde do akce, protože jeho pohodlí je ohroženo, a udělá všechno pro to, aby jeho teritorium zůstalo zachováno.

> Ideální stav lva je jeho teritorium a jeho trůn.

Máme tedy dokončený základní kruh: Berany, co si hrají na mravokárce, Býky, co si hrají na analytiky a zásobovače, Blížence, kteří s kytarami a flétničkami lítají a dělají náladu a kulturu, a srdceryvné Raky, co všechno spojují dohromady a snaží se vybudovat něco laskavého a milujícího. Na to všechno shůry kouká Lev a říká: „Jen si tam pinožte, jen se snažte. Kdyby někomu něco chybělo, stavte se za mnou, já to vyřeším tím, že převedu váš problém na někoho dalšího.“ K tomu potřebuje pár věcí. Za prvé potřebuje mít zdroje a mít to komu předat. Když se Lev podívá na začátek své kariéry, jak se vůbec dostane na trůn, není to žádná sranda. Aby tam mohl být, musí mít harém, tedy lidi, kteří ho uznávají za svého krále.

Koho byste si uměli představit jako svou autoritu, abyste mu přirozeně přinášeli dary? Musí to být velmi inteligentní člověk, prozíravý, koumák, kombinátor, a zároveň velmi srdečný. Musí tu být pro nás. Ale my tu také chceme být pro něj a on to musí umět ocenit. Kdyby Lev nepoděkoval za to, že mu přináším dary, příště je budu nosit úplně jinému králi. Když se podíváte na jakéhokoliv Lva a kouknete se mu rozmlženým pohledem za jeho tě-

líčko, uvidíte jeho velké území, v němž se pinoží spousta lidí, kteří na něj makají. Buď to Lev už ví, nebo ještě neví a je teprve v procesu škrábání se na trůn. Ví, že je důležité mít dobré sluhy a dobré zásobovače, a když jsou kvalitní, musí být on ještě kvalitnější. A musí mít něco navíc, takovou tu jiskru, aby to všechno dokázal konsolidovat a stmelit do jednoho celku. Pracovat s lidskou masou je totiž neustálý boj, všechno se pořád mění. A jenom Lev to dokáže kontrolovat, protože má něco, co nemá žádné jiné znamení: neuvěřitelně pronikavou mysl.

Neuvěřitelně rychlý mozek, který vezme v jedné sekundě tisíc informací. Normální člověk vezme v jedné sekundě jednu informaci, šťavní s ní, ochutnává ji ze všech stran, pak projde trávicím traktem a nakonec víme, co z toho bude. Jenže Lev ne! My všichni se soustředíme na dokonalý proces, protože už jsme vege, ezo, bio, ale Lev na to kašle, protože je poživačný. Pro něj je důležité jenom to, co je na vstupu, ne na výstupu. Znáte to odněkud, přátelé?

KAPITOLA 4

Dívejte se na Lva zepředu

Dám vám jednoduchou radu: dívejte se na Lva jenom zepředu. Nikdy se Lvovi nekoukejte na zadek, protože on o zadek nedbá. Dbá jenom o předek a o dojem zepředu. Lvovi nesmíte nikdy přijít na to, že má někde chybu, za kterou by mohl on. Protože Lev nemůže za nic.

> „Já jsem jim to říkal! Já jsem jim říkal, jak si to představuju. Já nemůžu za to, že mě neposlechli. Kdyby mě poslechli, tak to je hned! Ty tady nejsi od toho, abys uvažoval, ty tady jsi od toho, abys dělal. Od uvažování jsem tu já!“ říká Lev. Lev nemůže za nic, on má jenom blbé dělníky.

A teď to pojďme zapasovat do letního období. Léto je kromě práce s lidmi ještě v jedné věci velmi vyhraněné: jsou na těch equalizérech vytažené všechny živly. Demonstrují se ve své nejryzejší podobě, kromě sněhu a zimy všechny předvádějí opravdu rej. A ten Lev to všechno dokáže vstřebat. Máme tady vítr, slunce, vodu, lidi a pohled zepředu. Já myslím, že za tohle by ti Lvi měli dostat automaticky metál, že tohle všechno dokážou zkombinovat. Co tam nějakých pár chyb zezadu, ono se to časem dotáhne. A když ne, někoho pověřím a ten zadek si doděláme. „Na zadek nehleď! Udělej lepší korporátní design, když tak uděláme nějakou slevu. Rychle vyprodáme sklady. Zjistili jsme, že je kazové zboží zezadu, takže uděláme velkou slevu, ať se ho zbavíme. Ať ten problém už není na naší straně, ale u jiného krále v jiném království.“

Dostáváme se k tomu, co je pro Lvy vlastní, a to je rychlé kombinační uvažování. Neuvěřitelně rychlé, ani Beran nestíhá mluvit. Neuvěřitelná schopnost kombinovat do lidských rozměrů i živly, brát v potaz i počasí, a to nejen počasí v nejbližším okolí, ale i globální.

Věřte tomu, že Lev mnohdy bere ve svém rozhodování v potaz, že se ochlazuje Golfský proud, že se roztápějí ledovce, že kácíme lesy. Někde se tam hne to svědomí. A protože všechno je v bujarém rozkvětu a má se to demonstrovat v plných plodech a do toho vládne Lev, platí, že Lev nikdy netroškaří.

> Lev neumí pracovat s faktorem málo a nedostatek. Umí výborně zpracovávat nadbytek, nadprodukci, hojnost, přebytky.

Lev umí výborně zpracovávat nadbytek, nadprodukci, hojnost, přebytky, rozdávání, když se blíží expirační doba. Ale tak, jak je hodně dopředu a hodně viditelný, neumí pracovat s faktorem málo a nedostatek, čekej, dočkáš se, čekej tiše, ono to teprve dozrává, nespěchej na to víno, je to teprve burčák.

Proto mají Lvi raději slivovici. Ta je hned.

Myslím si, že je tolik výhod a nádherných faktorů, že opravdu stojí za to zatleskat. Možná je tady jen pár chybiček na té kráse, ale nemá vůbec cenu říkat nahlas, jaké to jsou. Víme, které to jsou, všeobecně. Je to přesně jako v Harrym Potterovi: něco, o čem se prostě nemluví. Ten, který nesmí být nazýván jménem.

KAPITOLA 5

Ignorace: jak Lev označuje hranice

Máme tady exponovaného Lva, chodící sluníčko, který je tu pro nadbytek, pro nadprodukci, pro hojnost všeho druhu, je to výkvět. Věřte tomu, že když to Lev umí, podívejte se do jeho harému, na to jeho území, kde stojí ty stany, kde se pořádají festivaly, kde se každý den mění zboží a trhovci přivážejí čerstvou úrodu. Je to království krále Miroslava a tamní pekař dělá všechno, co je třeba. A teď si představte tam nějakého lenocha, který na to fakuje, nedělá, co má dělat. „Jak je možné, že v mém království někdo nemůže být šťastný?! Když mu určuju, co má dělat a jak to má dělat. Vždyť je přece ve vybrané společnosti VIP království krále Miroslava! Nechápu! Budeš eliminován.“

Jak eliminují Lvi? Jak poznáte, že jste byli eliminováni Lvem? Nejprve vás občůrá, abyste se stali součástí hranice. Budete tvořit plot. A jako plot si můžete rozmyslet, jestli chcete stát na té straně, nebo na té straně. Jak poznáte, že jste byli počůraní Lvem a zařazeni na hranici jeho království? Jedna věc za všechny: ignorace. Znáte ten pohled, když Lev někoho ignoruje? On ví, že je v právu. On ví, že jste momentálně zařazeni jako plot, čtvrtý kolík zleva, sektor B3. Co si pomyslíme my o takových Lvech? Jsou arogantní, namyšlení, s nimi

nejde hnout, my vůbec neumíme zjistit, jak se jim zalíbit, mají prapodivné podmínky a jsou tvrdohlaví. Nejde s nimi mluvit. Byl tu někdo dítě Lev? Vyprávěla vám někdy maminka nebo tatínek, jak bylo těžké vás vychovávat, když nebylo po vašem? Jak jste je fakovali, počůrávali, zaplotovávali? Není to jednoduché.

> Lev vás nejprve občůrá, abyste se stali součástí hranice. Jste plot, čtvrtý kolík zleva, sektor B3.

Krásné na tom je, že Lev nehraje na autoritu. Když je Lev v pocitu, že je v právu, ani prezident pro něj není žádná překážka. To je úžasná vlastnost, protože až se budeme příště bavit o Střelcích, tahle vlastnost se bude velmi hodit, protože Střelec bude ombudsman a tiskový mluvčí utlačovaných skupin. Ten si klidně půjde vyříkat věci i s prezidentem a vůbec nebude hledět na žádné slušnosti. Lev to dělá ve svém království, protože je teritoriální znamení. Nedělá to v rámci společnosti ani území většího, než chce mít svoje. Nezajímá ho, co se děje za plotem, ať si to tam řeší další Lvi, ale do mého mi nešahejte!

Velká výhoda teritoriálního znamení je, že když jste součástí jeho kruhu, jste součástí životního léta, životního festivalu, jste součástí hojnosti. Platíte za to, pokud jste tvrdohlaví, velkou daň, a to je, že musíte poslouchat, protože Lev si to umí vyžádat. Já ale tvrdím, že za to dostanete možnost být součástí legendy a tvoření velké firmy, know-how, loga, příběhu.

KAPITOLA 6

Firma, kterou Lev zakládá

Pokud hodnotíte Lvy zvenku, musíme si vzít v potaz jednu důležitou věc: má už ten Lev uzavřený kruh pod sebou, nebo se teprve snaží vybudovat si ho a získat všechny pinčlíky do hry? To jsou jen dva důležité vztahy, které potřebujete kontrolovat. Pokud nastupujete do dobře rozjeté firmy, které vládne Lev, kterou založil a má dobré logo a historii, a jen ji potřebuje inovovat nebo oživit, je to fajn. Už to má pevný základ, ví se, co se chce, a vy jste jen obohacení navíc, třešnička na dortu.

Ale když za vámi Lev přijde a řekne: „Hele, mám skvělý nápad, potřebuju tvoje prachy, protože skvělý projekt. Já mu budu šéfovat, já budu rozdělovat akcie a ty budeš jen tichý společník. Nevím, jestli to vyjde…“ Tak nevím, v jakém stadiu byste museli být vy, abyste do toho se Lvem šli. Co byste si o něm museli zjistit, protože ten zájem samozřejmě upřímný je a víra v to je. Jednu nevýhodu to má: pokud Lev ještě není diplomat a neumí pracovat s lidmi, neumí vyjednávat a neumí si sehnat odborníky do svého týmu, může se to velmi rychle zbortit. Třeba i v samotném posledním tažení, kdy už to vypadá, že to bude kom-

pletní a bude to fungovat, ale na nadutosti toho Lva, protože se samozřejmě bude za všech okolností snažit být blízko trůnu, se může projevit arogance a spadne celý systém.

KAPITOLA 7

Řetěz je silný jako jeho nejslabší článek

Tady na vás budu apelovat v jedné věci: nesnažte se být dobří jenom v jedné věci, protože vy nejste odborníci na jednu věc. Vy jste odborníci na široké spektrum věcí, a když si uvědomíte, kde doopravdy stojíte, stačí se rozhlédnout vlevo, vpravo kolem sebe a nehrát si na odborníky v jednom oboru. Řetěz je jenom tak silný, jako je jeho nejslabší článek. Když budete ve společnosti hodně znamenat a doma vám bude haprovat domácnost, jak silní jste ve skutečnosti? Odkud budete brát energii, z té firmy, nebo z té domácnosti? Jaké bude vaše zdraví?

> Nesnažte se být dobří jenom v jedné věci. Řetěz je silný jenom tak, jak je silný jeho nejslabší článek.

To je někdy lekce života: dostáváte se v tom extrémně rychlém myšlení do pocitu, že vám nikdo nerozumí a že jste sami na světě. Neumíte ty druhé přesvědčit: „Ale to je přece jasné! Já to vidím jasně a nechápu, proč do toho kudrlinkuješ nějaké kudrlinky. Proč tam přimýšlíš něco, o čem jsem se s tebou ani nebavil.“ A najednou vznikne nervozita a často se k vám život chová tak, že vás shazuje, jako ve hře Milionář: „Nehraj si na tři sta dvacet tisíc, protože si stejně odneseš deset tisíc, protože tvoje skutečná pojištěná úroveň je tvoje nejslabší místo. To je tvoje jistota!“ Když nebudete mít v pořádku domácnost a budete se snažit vybudovat firmu, nebude vám to fungovat. Trošku si pohoníte ego ve firmě, trošku si polítáte po úřadech, povyřizujete razítka, to je super, ale stejně se navečer vracíte domů. Někdy jsou ty lekce života velmi tvrdé, protože vás život jasně navede k tomu, kde opravdu máte zasunutou zástrčku do zdi. Přestože máte úspěch ve společnosti, třeba ve studiích: uděláte si inženýrský titul, ale stejně druhý den, co vylezete ze školy po státnicích, kam jdete? Na úřad práce. Chápete ten paradox? Kde stála celou dobu vaše realita, od které jste se vlastně odlepili naumělo? Celou dobu jste byli na úřadu práce, jenom jste před tím utíkali.

KAPITOLA 8

Jak vychovávat malého Lva

Proto vám velmi doporučuju, pokud máte malé děti Lvy: nespecializujte je do jednoho životního směru. Udělejte všechno pro to, aby dostávaly všeobecný rozhled. Bavte se s nimi

o spoustě témat, aby rozuměly sportu, kultuře, historii, umění, psychologii, hudbě, aby uměly počítat, psát, zpívat. Na to všechno ať mají základy širokospektrální. V každém Lvovi je ukrytý malý král, ať je to holka, nebo kluk, malý král svého budoucího území. A když ten král nebude umět vládnout tomu svému území a nebude rozumět lovu, hospodářství, ekonomice ani zemědělství, jaký to asi bude král? Bude muset spoléhat na své rádce. Odkud vezme jistotu, že mu rádci radí dobře?

> U Lvů dbejme o všeobecné vzdělání spíše než o specializaci. Nedělejme z dětí fotbalisty a baletky ve třech čtyřech letech.

Zdůrazňuju ještě jednou: dbejme u všech Lvů o všeobecné vzdělání spíše než o specializaci v nějakém oboru. Nedělejme z našich dětí fotbalisty, nedělejme z nich baletky, nehoňme je po třífázových trénincích ve třech čtyřech letech, protože mají talent. Vykašlete se na to, dejte jim všeobecné vzdělání. Bude to chtít spoustu času a spoustu trpělivosti, protože když si představíte ten malý elektronický mozek, který stíhá tisíc informací za sekundu oproti vašim dvěma, ze začátku to bude asi hodně haprovat: „Mami, já se nudím! Co mám jako dělat? Nudaaaa.“ Takže to dítě bude hledat zábavu v jakémkoliv směru, jenom aby si mozek nakrmilo informacemi. Pokud už dopředu víte, že budete rodit někde kolem Lvího období, nakupujte širokospektrální hračky, zbarvěte domácnost, vymalujte zdi. Dejte tam co nejvíc harampádí, ať má děcko co nejvíc zkoumat, na co šahat, co prohlížet, co ochutnávat a rozebírat. Jako E.T. mimozemšťan, který taky potřeboval pořád informace, informace.

Ukojit hlad po informacích u malých Lvíčků je velmi složité. Jestliže má Lvíček velký a horký oheň v hlavě, znamená to, že dobře pracuje s mozkem a chce si ho zaměstnávat. Teď si představte, že budete rodiče, kteří ho nenaučí mít kvalitní výstupy z toho, že přemýšlí. Umíte si představit, že si ten tvoreček dá do hlavy spoustu informací a nebude vědět, co s tím, že si natlakuje mozek? Bude se mu tam pořád motat jako v osudí těch čtyřicet devět míčků, ale nepřijde tam žádný komín, který by to z něj vytáhl. Jaký komín zvolíme? Oni umí z mála informací udělat složité myšlenkové konstrukce. Máte to tak, Lvíčci? Stačí pár informací a máte tam hotový příběh, takovou ságu, mnohogenerační příběh. Jak to z vás vytáhnout? Tak, jak je to ohni přirozené. Jak v přírodě mizí oheň? Kouřem, ne zahašením. Dostává komín. A jaký komín potřebujeme v těle? Jeden znám, to je ten spodní. Ten nepotřebujeme. Potřebujeme ten horní. Ústa! Potřebujeme mluvit.

Potřebujeme komunikačního partnera na hodně dobré úrovni. Bude to hlavní zbraň Lvů v tomhle velmi rychlém kvalitním mozku. Bude posuzovaný Lev právě podle toho, jak umí komunikovat, kolik informací umí vzít v potaz v danou chvíli, aby se hodily pro tu situaci. Můžeme my jako rodiče Lvy takto vychovávat? Abychom se zeptali, proč tohle a jak tohle.

Můžeme z nich vytáhnout, jak se k tomu dostali? A umíme to? Nebo se nám ti Lvi právě proto narodili do rodiny, aby nás to naučili?

Umíte si představit, že máte doma malého Lva, třeba kluka, a on si často stěžuje, že ho strašně bolí hlava, že má migrény? Proč asi? Protože ve vaší domácnosti není komín na jeho informace, nikdo z něj ven ty informace nevytahuje. Jemu se to tlakuje v hlavě, ale ve vztahu mezi rodiči najednou ten kluk kouká na ty rodiče, jak mezi sebou komunikují, a chce se připojit na ten informační kanál. Chce komunikovat stejným způsobem jako rodiče. A co když rodiče si nepovídají o hlubokých věcech? Co když se neumějí navzájem otevřít? Co když ten kluk na sebe strhne pozornost: „Mami, já mám migrénu." Ve třech letech zjistí, že má bolesti hlavy nesnesitelné. A na magnetické rezonanci se nic neukáže, žádné nádory, žádné tlaky. Jen je tam vidět, že je celá domácnost totálně natlakovaná a tatínek s maminkou se nikdy nebavili o hlubokých věcech, nebo už zapomněli, jak to dělat. A ten kluk se narodil právě proto, aby tady přišel tlakovat hlavu z mála informací.

Jestliže je v tom vztahu nuda a stereotyp, už tam nejiskří mezi tatínkem a maminkou nic, je tam všude vymalováno na bílo nebo nahnědo, takže je to strašně barevná domácnost. V obýváku, jako v Ikee, je jenom skříňka, televize a gauč, a když si chcete sednout, židli si nosíte z kuchyně. Tam si oko Lva odpočine na dvou předmětech v místnosti. Příchod Lva do rodiny znamená okamžitě zbarvit svou domácnost. Je to o komunikaci a je to vždycky zpráva pro tatínka a maminku: proto se vám narodil Lev, že jste přestali mezi sebou komunikovat. Přestali jste jiskřit mezi sebou, už se nezajímáte, už se nesvádíte navzájem, už se nedvoříte. Z nějakého důvodu jste použili větu, že jste se nenáviděli, když jste začínali spolu, a co chceš po patnácti letech. Tak se vám to taky stalo, rodičům Lvů? Co chceš po patnácti letech? Ještě víc než před patnácti lety! Proto jsme spolu tak dlouho. A když na to zapomenete, protože práce, protože sport, cokoliv, a zapomenete jiskřit mezi sebou jako rodiče, narodí se vám Lev.

> Proto se vám narodil Lev, že jste přestali mezi sebou komunikovat a jiskřit.

KAPITOLA 9

Listopad pod sluncem

A teď se pojďme podívat na zajímavý případ. Abyste se narodili jako Lev v řádném těhotenském harmonogramu, kdy vás musí rodič počít? V listopadu. Pokud máte být srpnoví Lvi, musíte být počati v tom nejhorším období roku, kdy se láme rok, jsou plískanice, mění se čas, schyluje se k Vánocům, jsou tady mrtvoly. Jak se jmenuje ten den mrtvol? Dušičky. Je tady Halloween. A teď si představte, že z morbidního hlediska mamka řekla: „To jsem zvě-

dává, co se nám narodí, když dneska počneme.“ Narodí se Lev! Znamení plné slunce. Ale co je základem lví energie? Co Lev nikdy neodhalí, nebo jen velmi důvěryhodné osobě, aby náhodou neztratil svůj punc kvality? Nikdy vám neprozradí, že má v sobě listopad jako základ energie. Celá jeho hlava a celý jeho systém fungování je útěk před listopadem.

> Celý systém fungování Lva je útěk před listopadem.

Jak to, že je Lev tak agilní a šikovný? Co se to v něm děje? Kdybyste ho rozřezali a podívali se dovnitř, co má ve stavu duše, zjistili byste, že ten listopad byl fakt hnusné období, obzvlášť vydařený Halloween. Malý Lvíček vám neřekne, že má v sobě bubáky a démony, že má v sobě problém nejistoty, marnost, rezignaci. Že má strach z neúspěchu, strach z nedostatku, z chudoby, z partnerské nedostatečnosti, strach, že se znelíbí, strach, že neuspokojí něčí očekávání. Tyhle všechny typy strachu, se kterými si Lev nikdy nebude vědět rady, protože je to slunečné, letní znamení. Proto udělá všechno pro to, aby sám na ty démony zapomněl v létě, ty démony, které nosí hluboko v sobě a které jsou jeho základem energie. Do toho sklepa Lev vstupuje jenom za výjimečných okolností. Jinak tu bestii drží pod velkým zámkem.

KAPITOLA 10

Vlastní pojetí božství

Buď téhle energii rozumí další Lev, nebo někdo, kdo je víc než Lev. Takový člověk se ještě nenarodil. Existuje jenom jeden, a to je ten, kterého Lev vším tím hledá a s kým se porovnává: Julius Caesar. Znamení Lva je energie slunce. Trošku to má Panna a trošku Rak, ale jenom ocasem, jako švihnuté. Ale Lev je přímo určené znamení, pokud se bavíme o vývoji a sebenalezení své životní cesty a smyslu života. Protože k penězům se můžete dostat, pro Lva to není problém. Jediné, co k tomu potřebujete, je všeobecné vzdělání a trošku šikovnosti v diplomacii, a prachy vám budou padat do klína. Společenské uznání není problém, stačí znát ty správné lidi. Chcete být mediálně známí? Buď si to zaplatíte, nebo znáte ty správné lidi. Golf? Nebojte se, že se nedostanete na golf. Drahé auto, drahý barák, to si myslím, že každý Lev zjistí, že to není až tak velká hodnota života, že ne, Lvíčci? Je to fajn zažít, ochutnat, ale i drahé auto potřebuje benzín, i drahý barák potřebuje elektřinu a občas opravit omítky. Na všem je nějaká vada.

Ale je tady něco, co i sám Lev, vrchol lidského umu… Myslím si, že jestliže existuje autorita, která nás stvořila, tak k obrazu svému stvořila Lva. A jsme u toho, koho hledáme. To je jediný způsob, jak se dá ubránit proti těm démonům: Lev najde svou cestu, a to je své vlastní pojetí božství. Ale ne tak, že to udělá najednou pfff… Beru zpátky. Musí ze své firmy udělat takový malý náboženský, sektářský prostor, kde je v každé místnosti na každém

rohu jeho obraz, zakladatel, zakladatel, zakladatel. V určité fázi života zjistíte, že už nemáte kam růst, protože jste dosáhli vnitřního uspokojení, ale ještě to není konečná. Tak se dostáváme k něčemu, co nám otevírá úplně nový obzor života: vnitřní bůh, kontakt s vnitřním bohem. Samozřejmě, pokud tápeme, děláme ze začátku spoustu chyb a myslíme si, že slovo bůh znamená askezi a že se vzdáváme všeho, co jsme do dneška vybudovali.

> Lev najde svou cestu jako své vlastní pojetí božství, kontakt s vnitřním bohem.

Máte někdo ze Lvů za sebou už takovou fázi, že jste přišli na to, že všechno je pomíjivé a že všechno je marné? Nebo ještě rostete do kopce? Tak já vám to řeknu: ono to jednou přijde. Přijde den, pravděpodobně se ho dožijete, kdy vás vnitřní klima, vnitřní atmosféra nebo okolnosti života dovedou k tomu, že buď vám zůstane jenom to, co je nutné pro přežití, nebo si vás život zavolá do úplně jiné cesty, než jste dosud šli. Přidáte se do jednoho velkého davu, kde bude úplně jedno, čím jste byli, jestli Lvem, nebo superlvem. To bude úplně jedno, protože začne vnitřní sebeobjevování. Otevřete dveře tomu vnitřnímu listopadovému průšvihu, který na vás celý život čekal. Jenom se čekalo na to, až si pořádně zařídíte, zajezdíte na motorových člunech, zažijete slávu, všechno to léto, světlo, festivaly, vlastní území a ovládání lidí, tu nádheru, které lidé říkají „to je ten pravý život“. Až si to všechno zažijete, stejně jednoho dne budete muset ty sklepní dveře otevřít. A tam to zvládnete. Máte k tomu všechny předpoklady.

KAPITOLA 11

Játra: zapojit se do země

Budeme se teď bavit o tom nejhmatatelnějším, a to je fyzické tělo. Jistě uznáte, že by nešlo nic pořádně prožívat, kdybyste nebyli zdraví. Jestliže máte stát a hrdě čelit tomu, abyste byli takoví, jací máte být, potřebujete mít v pořádku fyzické tělo. Jsou tady živly a vlivy na vaše tělo, které zamezují správnému fungování vaší podstaty. Abyste se dokázali vystředit, stát jako solný sloup, zaražený kůl ve středu své země, a stát se zářičem, do kterého se koncentruje síla země, abyste zářili do nebes a vaše sláva šla až na věky, potřebujete mít v pořádku některé klíčové orgány. Všechny ostatní orgány se podle nich potom kalibrují a poměřují, jestli fungují správně, nebo ne.

Protože se bavíme o ohnivých znameních, je u ohně vždycky podstatné, aby všechny ohně v těle hořely. Když je Čínská zeď, která se má ubránit proti nepříteli, musí všude strážné ohně hořet na vědomí toho, že jsou tam všude přítomní vojáci, kteří jsou ochotni bránit zemi. Základní oheň, který v těle musí hořet a dodávat základní palivo, životní čchi energii, je spojený s orgánem, kterým jsou játra. Když nebudete mít v pořádku játra, nic dalšího

nebude v pořádku. Samozřejmě to neznamená ubrat chlast, to znamená změnit značku. V našem těle mají játra velikánský prostor, je to veliký orgán, který každou sekundu skenuje všechno pod vámi, po jaké zemi šlapete, a neustále kalibruje vaše tělo k tomu, abyste byli schopni v tom daném místě fungovat a existovat.

Jsou lidé, kterým je dobře jenom doma. Zavřou za sebou dveře, jako kdyby skočili do vody a zatajili dech. Celý den jsou v práci a nedýchají energeticky, vrátí se domů totálně vyšťavení a teprve vydechnou. Játra jsou orgán, který neustále kalibruje naše tělo na to, abychom byli schopni v daném místě přijímat maximum energie, kterou potřebujeme. Ten, kdo nechává vzpomínky doma, jde do práce a všude jinde se cítí hnusně a nemá rád to prostředí, kde jsou koberce a zářivky, to je jako když jdete do Kauflandu nakupovat a potkáváte se s davem lidí. Skafandrujete se a zavíráte před lidmi, abyste nemuseli dýchat ten vzduch a ty pachy. Pak vyjdete ven a těšíte se, až si doma sundáte boty a dáte si kafíčko. O tomhle teď mluvím: o játrech.

Můžeme považovat za hloupého člověka obecně, nejen Lva, každého, kdo se dobrovolně pohybuje v prostředí, které mu nedělá dobře? Dokonce tam chodí do práce pravidelně na x hodin denně, na třetinu dne. Dokázali byste si poťukat na čelo, kdyby vám to někdo vyprávěl o druhém člověku, že chodí do práce, ve které není rád, že má rozháranou játru, že mu kůže blbne a není mu dobře? Skvělé! Tady máme práci s játry. To je základ energetické práce: chodit na místa, kde vám je dobře, umět se tam adaptovat, zakořenit, dýchat, takzvaně se duchem zpřítomnit, abyste pořád duchem neodlétali do minulosti ani do budoucnosti, ale byli tam, kde je vaše tělo.

> Základ je chodit na místa, kde vám je dobře, zakořenit se tam a dýchat. Být duchem tam, kde je tělo.

Jak obyčejný laik rychle pozná, že s játry není něco v pořádku, že jsou zatoxikovaná a potřebují vyčistit? Je mu těžko. Je unavený a zvyšuje se mu citlivost na stres, na kravál, na hluky, na světlo. Když zjistíte, že vám něco nedělá dobře, buď je špatné prostředí, a pak se ptejte, proč tam jste. Poťukejte si sami sobě na čelo, zpytujte svědomí, jestli tam jste kvůli nějakému účelu, a jestli ještě vůbec do té práce musíte chodit. Nemusí to být jen práce, může to být vztah, ve kterém vám není dobře. Nebo se s celou rodinou přestěhujete do bytu, ve kterém není dobře nikomu, a vy tam nejste doma, nejste zakořeněni, ale trávíte tam většinu života. Zjistíte, že jste tam pořád turista, který má neustále sbaleno v banánových krabicích. Nemyslím teď fyzicky, ale v hlavě, pořád tam nejste doma. Kdybych vám řekl: „Pojď se mnou na balkón a řekni mi, kde je tvoje skutečné doma“, dostanete odpověď, která je horší než únava. Ten člověk řekne: „Já na tuhle planetu nepatřím. Já tady vůbec nechci být.“ Doma doma znamená někde v mimozemsku, nemyslím Nizozemsko, myslím

marťansko. Lidé, kteří trpí tímhle syndromem, že tu nechtějí být a neumějí přijmout tuhle planetu, tuhle dobu ani lidi kolem, mají oslabená játra.

Co stačí udělat? Hledat příjemné prostředí. Můžeme si zvolit, kde se budeme pohybovat, aspoň se pokusit. Jste sebevědomý Lev, který hledá svoje teritorium. Třeba jste se přestěhovali do nového bytu, považovali jste to za dočasné řešení, a už jste v tom dočasném řešení delší dobu. To stejné s prací, se vztahem, s nějakou jinou životní rolí. Dostáváte se do okolností, které vám vysávají energii. Když nejste spokojeni tam, kde jste, hledáte očima jiný životní horizont a koukáte pryč. Tím si můžete i rozhasit oči, protože nejste tam, kde máte být, ale někde v budoucnosti nebo v minulosti. Stačí se dostat do stadia, kdy si přiznám, jak to se mnou je. Zresetujete se na nulu a začnete používat vlastnosti, které patří ke Lvu: konstruktivní, extrémně rychlé myšlení k vymýšlení, jak z toho rychle ven.

Právě tudy se dobíjejí baterky. Poznáte to jednoduše: jste víc unaveni, potřebujete víc spát, bolí vás oči, protože pořád napínáte zrak do budoucnosti nebo do minulosti, a máte zvýšenou citlivost na stres. Tím to začíná. Vyznat se v těle je jednoduché: játra se chovají jako kabel, kterým se zapojujeme do zástrčky na zemi. Bez jater nezvládnete nic. Podle toho se první oheň, který musím dát do pořádku, nachází pod pravým žebrem.

KAPITOLA 12

Voda, která hasí oheň

Který živel jediný v přírodě dokáže utlumit oheň? Voda! V těle oheň reprezentuje uvažování, myšlení, nervové vzruchy, nervovou soustavu. To znamená rychle odškrtávat, rychle tvořit seznamy, rychle fajfkovat, schopnost uvažovat. Každý oheň potřebuje komín. Jak se může stát, že si přetlakujeme hlavu? Stane se to tak, že jsme přestali mluvit o tom, co cítíme a o čem uvažujeme. Proč jsme o tom přestali mluvit? Protože se nás na to nikdo neptá. Proč? Protože na nás ten člověk nemá čas, protože má na starosti ještě mladšího bráchu. A druhá věc je, jestli jsme dokázali natřást se tak, abychom zaujali jeho pozornost. To je konstruktivní myšlení: umíme zaujmout pozornost u lidí tak, aby s námi chtěli mluvit, abychom se dokázali vyventilovat? To je první stádium řešení.

Druhé stádium je, že jestliže zjistíme, že jsme neschopní, že se neumíme správně obléct, namalovat, chovat, aby nás přijali, začneme v sobě cítit frustraci, která souvisí s elementem vody. Začnete cítit pocit viny, nedostatečnosti, nedokonalosti, nevhodnosti, neschopnosti. Noříme se pod hladinu, glo glo glo, a umíráme. Když jste přicházeli na tuhle planetu, šli jste do vesmírného skladu výstroje a výzbroje a vzali jste si jen tu lví výstroj: brnění, schopnost, aby vaše játra ustála obrovské žhavení mozku, abyste dokázali vyrobit oheň v celém těle. Pamatovali jste na to, že si máte vzít ještě něco na ochranu proti vodě? Nějaké gumáky, skafandry? Člověk ohnivého charakteru může být vůči vodě velmi zranitelný, víc než ostatní znamení, protože nemá ani jednu obrannou techniku: proti pocitu viny,

frustrace, nedostatečnosti, ohleduplnosti. Když se máte rozdělit s někým o něco, třeba o čokoládu s bráchou nebo se ségrou, nebo o zisk ve firmě se zaměstnanci, i když jste byli domluveni. No a co! Není to napsáno černé na bílém. Využijeme kličky.

Jak se to podařilo okolí a co je za vaším démonem uvnitř, který dříve nebo později ty vrata otevře? Je tu ten štírovský listopad, ta voda, proti které jste absolutně bezbranní a nevíte si s tím rady: jak se vyrovnat s pocitem viny a jak dostat vodu z těla pryč. Sebelítost, kapky smutku, vnitřní pláč. Který orgán vám v tuto chvíli dokáže velmi zakroutit životem? Ledviny, močový měchýř, močové cesty. Bavíme se o mužích i ženách, i o ženách, které trpí, přestože jsou ohnivé znamení. Jak může ohnivé znamení trpět na močové cesty? Vysvětlení je jednoduché: nechali vás čekat. Nechali vás čekat tak, že vám neudělali komín. Když vám řekli, že se vám budou za pět minut věnovat, vykašlali se na vás a už vás nevyventilovali, neodpustili vám páru z hlavy. A když ano, tak zase: „Dělej, já už nemám čas na tebe. Rychle mi řekni to podstatné. Nemám čas se s tebou nořit do hloubek.“ A najednou máte pocit viny, sebelítosti, frustrace, čekání. To je to nejhorší, co se vám mohlo stát: slovo čekání a čas.

> Největším nepřítelem ohnivců je čas a čekání. Když se život neodehrává vaším tempem, bude to vždycky špatné.

Tady se dozvídáte, kdo je váš nejhorší nepřítel: čas, čekání. Když se život neodehrává vaším tempem, bude to vždycky špatně. Když události nepůjdou tak, jak je potřebujete, bude to vždycky špatně, je jedno, v jakém prostředí. Všechna ohnivá znamení mají nepřítele v čase. Když chcete rychlou nápovědu, jak se rychle psychicky vzpamatovat a duchovně najít, přečtěte si, jak staří řečtí filozofové pojímali slovo čas: kairos a chronos. Myslím, že najdete návod, jak sebe vysvobodit.

Pokud přehlížíte tenhle signál a nezařídíte se podle něj, přijde rýmečka. Co znamená rýmečka, když vám teče voda? Voda vás už ovládla, už z vás i přetéká. Je tam moc vody ve vašem životě. Voda reprezentuje sebelítost, ohleduplnost, čekání na někoho, trpělivost. Cítíte, jak vám to kroutí žaludek? Jen ta slova, jak je říkám nahlas, jsou něco, co nenávidíte z hloubi duše, kdybyste to přiznali nahlas. A tady, jsou tu voďáci? Koukám, že tu jsou Rakové. Pro ně je to zase balzám na uši: přátelství, kolegialita, soudržnost. Ale pro ohnivce je to životní nebezpečí.

KAPITOLA 13

Tři ohně v těle: játra, srdce, mozek

A teď se dostaneme do našeho ezoblábolu, protože Lvi tomu rádi podléhají a spadá to pod element vody. Druhý odběratel energie v pořadí je mozek. Ve společnosti vás učí inteligenci, učí vás uvažovat, pamatovat si informace. Víte, jak dlouhá by to musela být prodlužka! V momentě, kdy máte dostatek energie a máte na výběr, čemu ji budete věnovat, je první cesta cestou mozku, logiky, inteligence, kariéry, soutěživosti: vyhrát, zničit. To je cesta destrukce, ale dostanete se na trůn. Nebo je tu pravá cesta pro Lvy a pro všechny ohnivce, tedy Berana, Lva a Střelce: druhý oheň v těle. Podívejte, jak krátký kabel. Co kdybychom věnovali energii ne tomu, abychom zvítězili, našli řešení, všechny přečůrali, všechno pochopili? Co kdybychom si řekli: „Právě proto jsem tu dneska. Ne proto, abych něco pochopil a dozvěděl se, ale abych sdílel společný prostor s lidmi, kteří mají společné téma, protože na náměstí bych je nepotkal, a je mi úplně jedno, co se tu bude blábolit, protože pro mě je důležitější prožitek.“ Chodím na přednášky ne kvůli informacím, ale protože tam jsem s lidmi, u kterých je předpoklad, že máme společné téma.

Umíte si představit, jak byste museli být daleko ve vnitřním vývoji, abyste si řekli, že už vám nejde o informace, ale o prožitky? Co byste k tomu potřebovali? Museli byste už aspoň jednou prožít pořádnou hojnost a dostatek všeho. Lidé, kteří ještě z ohnivé sféry nezažili hojnost, přebytek, nadbytek, kariéru a všechno, budou vždycky volit cestu číslo jedna, tu horší a těžší, cestu rozumu, protože se ještě ani jednou v životě nevyškrábali na trůn. Je úplně přirozená touha všech ohnivců aspoň jednou si na ten trůn sednout a velet, rozhodovat o programu na víkend. Rodina se rozhoduje, kam s víkendem, a malý Beran, Lev nebo Střelec řekne: „Já bych chtěl jet na ty hory.“ A maminka řekne: „To je skvělý nápad, už jdu všechno zařizovat.“ A tatínek: „Skvělý nápad, jdu vybrat z bankomatu.“ A najednou: mě se tady poslouchá! Super.

Dokud jsme v životě nezažili dostatek hojnosti, kariéry, úcty, trůnu, nedali jsme dostatek lidí dohromady, aby fungovali pro nás, budeme se vždycky rozhodovat pro tu složitější cestu. Ta v sobě vždycky ukrývá nebezpečí, že to nebude podle vás, nebezpečí slzavého údolí, protože ne každý umí uvažovat tak rychle jako vy, ne každý v tom má tak rychle jasno, ne každý si dokáže na internetu sehnat informace jako vy. Je to cesta velkého nebezpečí, ale není žádná jiná k dispozici, pokud jste nezažili hojnost. Odžijte si to co nejdřív, pokud jste ještě neměli dost v životě, pokud vám štěstí nekypělo. Všem vám to přeju, protože je nádherný pocit zažít dostatek a hojnost, jste zamilovaní po uši, všeho je dost, na co šáhnete, neubývá. Boží, skvělé!

Je tu ale zajímavější cesta, která se ukáže v momentě, kdy řeknete: „Stačí! Už není třeba, už jsou tu důležitější hodnoty, a to je prožitek, ne informace, kariéra a vítězství.“ Srdce má neuvěřitelnou schopnost. Je tu někdo, kdo dostává takové ty ezobláboly: „Řiď se srdcem,

srdce ví, kam máš jít, srdce je tvůj navigátor“? Zkoušeli jste se tím řídit a nedošli jste k tomu, že vás to vyčerpalo? Nechoďte tou cestou, dokud jste nezažili hojnost. Jestli jste nezažili hojnost a jdete cestou srdce, se zlou se potážete, srdce to může odnést. Srdce potřebuje k tomu, aby mohlo být skvělým navigátorem, aby v těle byly určité orgány, které dokážou zvlhnout, když je něco dobře. Srdce dokáže srdečně zvlhnout, když je něco hodně dobře a je to v souladu se správnou cestou, kterou máte jít. Jak se tomu zvlhnutí srdce říká? Dojetí!

Zažili jste někdy dojetí a věděli jste, že to je přesně to, co jste skutečně vy? Že to je ten pravý okamžik, že to je o vás? Ať už je to dojímavý film, nebo vidíte stařiky, jak sedí v parku a drží se za ruce, dědeček krmí holuby a babička mu hladí ruku, a řeknete: „Ježíši, óh, srdečné záležitosti. Nádhera, to bych chtěla zažít taky.“ A najednou jste v tom! Do krajiny srdce se dostáváme zespodu, systémem dojímání, protože jsme na správném místě dobře připojeni na zem. Když jste správně nohama na zemi a umíte čerpat energii tam, kde jste, a nejste ani v minulosti, ani v budoucnosti, řekne játra: „Já ti to rvu rovnou do srdce, protože tobě už nejde o kariéru, ale o zážitek. Můžeš se rozložit a můžeš sázet na to, že dříve nebo později tě bude čekat dojetí. Bude ti tu fajn.“ Odměna za dojetí je druhý stupeň: dojetí až k slzám. Jsou to trošku jiné slzy, než když někdo jde proti vám. Toto jsou slzy, které pálí, a toto jsou slzy, které léčí.

Člověku, který má za sebou těžkou zkušenost, smutný zážitek plný zklamání, a je z vaší sféry Lvů, můžeme poradit: „Seber se, zakořeň se tam, kde jsi, uvědom si, co máš pod nohama, vycházej z toho, co je, ne z toho, co bylo nebo bude. Rozkroč nohy, postav je pevně na zem a čekej na dojímání. Rozhlížej se kolem sebe tak dlouho, dokud neuvidíš něco, co tě dojme.“ Dojme vás to k slzám a slzy vás budou léčit. Ale mají ještě důležitější vlastnost než léčení fyzického těla a psychiky. Říkali jsme si, že největším nebezpečím ohnivců je čas. Když jste ve stavu dojetí, platí čas, nebo se rozpouští? Rozpouští!

> Slzy dojetí léčí a rozpouštějí čas. Nepřítel čas nemá na Lva žádnou páku.

Můžeme dát další střípek pro vás Lvy: když se budete udržovat v permanentním dojímání, váš nepřítel čas na vás nebude mít žádnou páku a řekne dříve nebo později: „Kašlu, ona už našla cestu, jak na mě! Jdu na jinou oběť.“ Co jediné to po vás chtělo? Abyste stáli nohama na zemi, uměli se dojímat a měli aspoň jednou v životě zažitou hojnost. To jediné to po vás chtělo, nic víc.

A teď to ještě povýším. Je vám dobře tam, kde jste, cítíte dojímání. Jsou tam skvělí lidé, přestože se vůbec neznáte, ale ta energie je nádherná. Rozpouští se čas a bude se zkvalitňovat energie, protože každý z nás tady zažije hodně aha momentů a bude se uvolňovat

energie, praskne balónek. Vypustíme balónky přátelství v těle o patro výš, kde už na to čeká mozek, protože má pro nás ještě neuvěřitelnější stav než pouhé dojímání až k slzám a rozpouštění času. Co za emoci dokáže ve vás vyloudit mozek, když dostává energii ze srdce, když jsme v dojatém stavu? Radost, štěstí, euforie. Já to nazvu ještě jednodušeji: mozek podporovaný ze srdce, které je přebité dojímáním, dostává impulsy k vytvoření blaha. A co je na konci blaha? Končí všechny války v blahu? Všechny nešváry, rodové prokletí, nenávist k tchýni, sebelítost, sebevyčítání? Že mi život nedal, co mi měl dát, že mi tamten člověk nedal, co mi měl dát. Je možné, že se ten mozek v kladném slova smyslu zresetuje? Že když ucítíme blaho, všem odpustíme? V tu chvíli můžeme ztratit pocit viny, pocit dluhu, pocit nedostatečnosti.

Srdce pláče štěstím, vytváří léčivé slzy do těla, hojí všechny orgány včetně dělohy u vás u žen. Přeneslo se to až do mozku a vytváří to pocit blaha, propojí se celé tělo do jedné osy, otevřou se všechny čakry a dostáváte pocit sjednoceného těla, který se přenese do pocitu sjednocení: slyšeli jste slovo jednota se všehomírem? Kdy se stáváte součástí všeho. Je tu někdo, kdo se díky meditaci dostal do takového stavu jednoty, rozpuštění ega? Je možné, že v tom rozpuštění ega člověk zažívá přímý kontakt s bohem, o kterém tu dneska pořád mluvím? Je ten pohled na kameny, stromy, lidi, děcka, ptáčky, broučky úplně jiný? Máte pocit blaha rozmnožený pocitem jednoty se vším? Stáváte se spolutvůrci tohohle světa. Je to královský trůn, lepší než být jenom majitel firmy. Já vám slibuju, že když to uděláte podle Ščotkova návrhu, budete majiteli vesmíru. Jdete do toho se mnou?

Dáte do pořádku jenom tři svoje orgány a všechny ostatní se podle toho naladí. Když uvidí tělo, že pracujete s játry, že jste zkalibrovaní na místo, že si dovolujete cítit v srdci dojímání a neblokujete to, nevysvětlujete si to, nezakazujete si to, klidně brečíte u filmu, když je dojímavý, nebojte se brečet, protože ty slzy jsou léčivé. U vás u žen především děložně léčivé. Když si to nebudete zakazovat a to dojetí bude tak hluboké, že vám to vytvoří v mozku blaho, v tu chvíli se potkáváte se svým bohem a prožíváte si ho. Jinak, počkat, jste spolumajiteli vesmíru, protože já už jsem majitel, já už mám zlatou klubovku. Já jsem jeho obchodní zástupce, mám pocit, ty brďo. Takže teď budu agitovat do členství na zlatou kartu.

> Stačí tři orgány: hlídat játra, rozumět srdci a mozkem prožívat blaho.

Jenom tři orgány, přátelé. Nic víc nemusíte řešit, nemusíte řešit močák ani žádný jiný orgán v těle. Stačí jenom játra si hlídat, srdci rozumět a mozkem prožívat blaho. Nic víc nepotřebujete.

KAPITOLA 14

Voda, vzduch a plíce

Jestli přijdete na to, že máte problém s lymfatickým systémem, protože vám natékají nohy, čeho je to důsledek? Máte v těle čeho moc? Vody. Nadmíra vody. Proč je tam moc vody? Protože jste soucitní, ohleduplní, dělíte se o všechno. Nejste sobečtí, nefungujete tak rychle, jak byste potřebovali, nejste šťastní tam, kde bydlíte, nejste šťastní s tím, s kým žijete, a nechcete si to zaboha přiznat, a proto se zalíváte vodou. Až jednoho dne přijde takzvaný kaput, stav nula, budete si muset na kapačkách přiznat, co je skutečná pravda. Raději si tedy rychle přiznávejte jaterní energii: zvýšíte podíl ohně v těle, podíl vášně, zkrátíte si tím budoucnost. To znamená, že už nechcete lítat v myšlenkách, jaké by to mělo být, jaké by to bylo, jestli se něco nemohlo udělat jinak. Když lítáte moc dopředu do budoucnosti nebo do minulosti, nejste tam, kde máte být, a nevidíte si pod nohy. Tím pádem zakopáváte a zalívá se vám tělo vodou.

Co když vám chybí dech? Začnete běhat, začnete sportovat a nemůžete chytit dech. Čeho máte málo a čeho moc? Máte málo vzduchu v těle. Nepoužívali jste dynamiku plic, která je o tom, že se člověk dostává do vášně, do orgasmických stavů a umí přijmout, že nemusí být pořád jenom orgasmus. Nemusí všechno jenom růst a houstnout. Někdy stačí jenom odpočinout, někdy je třeba dát prostor druhým lidem. Nafouknout, vyfouknout. Někdy vládne taťka, někdy mamka, někdy děti, někdy rodiče, někdy zaměstnanci, někdy trh. Když začnete sportovat a máte málo dechu, jste málo vášniví, málo dynamičtí, málo se střídáte u vesla uvnitř v sobě. Jedete podle jedné koncepce v životě a jste jako tvrdohlaví mezci. Proč? Protože vás někdo vychoval jako specialisty na jednu věc, protože jste se příliš upnuli na jednu věc. Ščotka vás varoval: buďte všeobecní, buďte širocí. Jinak ztratíte dech a budete narovnáni tam, kde je vaše slabé místo v těle nebo v životě.

Když se zbavíte své specializace, protože nemůžete popadnout dech a nemůžete prožívat něco na rozdýchání, přestaňte být odborníky, inženýry, specialisty, jednoroloví, třeba jen majitelé firmy. Skočte s těmi chlapy na pivo někdy! Staňte se obyčejný člověk. Zajděte k někomu z vašich zaměstnanců na návštěvu a popřejte k narozeninám jeho manželce, samozřejmě za přítomnosti manžela. Zbarvit život a plíce nám budou fungovat nádherně jako harmonika: nádech, výdech, dynamika, vášeň, střídání, změny, barevnost, všeobecnost. Plíce, které dokážou nafukovat a vyfukovat hodně doširoka, mají vyšší vitální kapacitu a udělají tím ještě víc prostoru pro srdce, aby mohlo mít ještě víc dojímání. Když se budete pohybovat jenom mezi bytem a prací a nebudete si všímat stromů na cestě, půjdete z bodu A do bodu B a z bodu B do bodu A pořád dokola, jako lvi v kleci. Začněte cestovat, měňte prostředí, ať se játra trošku rozpumpují a zvykají si na různé změny prostředí, na různou denní dobu, na různou roční dobu.

Když začnete detoxikovat játra, projeví se to i na vyměšování: můžeme počítat s tím, že se upraví stolice a četnost močení. Nebudeme už přetěžovat ledviny, ale budeme chodit na záchod tak často, jak nám tělo řekne, ne až dojedu na benzínku, ne až o přestávce v práci. Počítejte s tím.

KAPITOLA 15

Bránice, citoslovce a blaho

Co se bude dít s vaším tělem, když si budete léčit srdíčko tím, že si už dovolíte dojímání? Uvolní se vám bránice a stažení žaludku, najednou zjistíte, že můžete víc dýchat, víc křičet, víc vzdychat, víc „achat“. Začnete víc používat citoslovce ve svém životě. Dosud jste mluvili jenom pregnantně, vyjadřovali jste se velmi specificky, volili jste stejná slova. Ale až začnete otevírat to svoje ááách, jéééé, óóó, protože dojímání se nedá říct slovy. To je jenom óóóh, óóóh, jako v dětských filmech. Pak pochopíte konečně Teletubbies.

Co se stane s tělem, jakmile začnete otvírat cestu do mozku zespoda a začnete cítit to blaho? Citoslovce máme už uvolněné, vzdycháme, možná se i rozkřičíte s partnerem při nějakých večerních seancích. Tělo zákonitě zkrásní. Pleť se vyčistí. Tělo se zbaví přebytku, který nechce nosit, zhubnete, nebo přiberete, tělo se optimalizuje, protože budete chtít vyzařovat úplně jinou informaci. Jestliže mám v těle blaho, stačím si na to sám, nepotřebuju žádné lidi, aby mi to blaho sponzorovali. Stačí mi to, co je tady vytvořené, pár stromů, sluníčko, paprsky. Dojímám se a najednou si všímám, že jsem v blahu. Rozpouštím si ego a něco se s mým fyzickým tělem děje. Když začnete vyzařovat úsměv, a to nejen navenek, ale vnitřní, půjdou vám z očí jiskry.

Co se stane s vaším okolím? S čím musíte počítat? Budou čumět jako puci. Je nebezpečné být Lvem, opravdovým, protože na sebe začnete přitahovat pozornost? A má to Lev rád? Když cítíte, že nemáte dostatek pozornosti, svůdnosti, smyslnosti, stačilo seřadit tři ohně v těle, tři krále ohňů. A najednou tu máme smyslnost, svůdnost. Začne vám fungovat i fantazie, třeba drzá. Mohli byste v životě zažít víc než vaše matka. Mohli byste si splnit nějaký životní sen! „Nezakřikni to!“ Máte spoustu snů odmalička a hýčkáte si je, vytvořili jste si únikovou zónu se spoustou snů, které tam pořád čekají na realizaci. Ale představte si, že si je splníte relativně mladí. Co tam budete mít dál? Další sny, ještě drzejší, divočejší, vášnivější, živočišnější. Mohli byste vycestovat do zahraničí! „To né, nestrašte matku. Tolik řízků ona neumí napéct.“ Je možné, že tím, že ucítíte blaho, přestává fungovat hranice vašeho dosavadního světa. Chtěli byste vypadnout mimo hranice vlastního světa a posunout si je o kousek výš? Já vás do toho zvu, přátelé, není na tom nic těžkého.

Stačí být sobečtí, bezohlední, myslet sami na sebe, rozšířit si všeobecný rozhled, být šťastní tam, kde jste, otevřít srdce, protože vám už nepůjde o vítězství nad druhými, ale o sdílení a o to, co s nimi zažijete. Změní se i váš pohled na druhé lidi, protože na nich už nebu-

dete hledat chyby, jak jste dosud hledali jen proto, abyste zvítězili mozkem. Budete hledat, co je na nich hezkého, protože s nimi chcete navázat kontakt. Díky tomu vás ti lidé budou dokonale zpovídat a rozmluví vás, protože vám nepůjde o vítězství nad nimi, ale o zážitek s nimi. Proto jsou někteří lidé tak blažení, tak divocí a tak živočišní. Jde jim o zážitek s člověkem, ne o vítězství nad člověkem.

> Když vám nepůjde o vítězství nad druhými, ale o zážitek s nimi, přestanete na nich hledat chyby.

KAPITOLA 16

Živlová kotva Lva

Vítám vás ve třetí části přednášky. Máme na pořadu seznámit vás s něčím, co už znáte, pokud tu nejste poprvé, a to je téma Živlové kotvy. Pro vás, kteří jste noví: je to téma, které nenajdete v žádných knížkách, je to čistá Ščotkovina. Je to návod, jak se vyznat ve světě kolem sebe, sami v sobě, a z praktického hlediska především v lidech kolem vás: proč zrovna tihle lidé, co od nich můžete čekat, co jim můžete dát a co nemá cenu od určitých lidí čekat. Je to umění rozdělit si kamarády, rodinné příslušníky, kolegy v práci, autority kolem sebe, rodiče podle jednotlivých živlů, a mít jasno, jak se k dané osobě chovat.

Cílem je poznat, co vlastně jste za oheň, jaké máte atributy, co jste za osobnost. Z duality víme, že nikdy nezjistíte, co jste, dokud nevíte, co nejste. Abyste věděli, co jste, musíte zažít všechno, co nejste, a to, co z toho zbyde, jste vy. Abychom poznali, jací jste ohnivci, potřebujeme velký soubor lidí kolem vás, aby vám každý z nich ukazoval, co jste a s čím rezonujete. Představte si, že to jsou herci v divadle. Scénář je napsaný, ale vy ho neznáte. Abyste věděli, co v něm je, musíte chodit a ptát se lidí kolem: „Hele, víš, co je tady tohle? Jsem tohle?“ A oni vám říkají: „Ne, toto jsi a toto nejsi.“

Oheň	Beran, Lev, Střelec	vy sami
Vzduch	Blíženci, Váhy, Vodnář	dlouhodobý partner, regulátor ohně
Země	Býk, Panna, Kozoroh	nahazovač, nakopávač, milenec
Voda	Rak, Štír, Ryby	zkušební komise, pára

KAPITOLA 17

Vzduch: dlouhodobý regulátor ohně

Oheň je vždycky velkým kamarádem se vzduchem. I v přírodě to platí: můžete mít skvělé palivo, vysušené dřevo, ale když není přístup vzduchu, nezatopíte. My, co máme krbové vložky nebo pece ve sklepě, to víme. Jak není vzduch, nezahoří. Jak je důležité mít v pořádku komín. Kdo jsou vzdušní lidé kolem vás? Blíženec, Váhy a Vodnář. Podívejte se, jestli takové lidi máte kolem sebe ve vlastní rodině, v sourozencích, ve svých dětech. Pokud ano, nastavují vám dlouhodobou tvář. Do vztahu s těmito lidmi má rozhodně cenu investovat, ale ovoce z něj česat z dlouhodobého hlediska. Z krátkodobého je to „itálie". Jste dva živly, které se navzájem potřebují, ale není jasné, kdo koho víc. Jednou potřebujete vy jeho, jednou on vás. Ale jak je známo z krbové vložky, vzduch reguluje oheň, takže oheň musí přiznat, že je na vzduchu závislý. Dříve nebo později oheň dá pokoj, protože vzduch k životu prostě potřebuje.

Co v našem těle a v našem životě tito lidé reprezentují a co bychom od nich měli požadovat? Rozfoukání ohně, dodání dostatku paliva pro hoření. V našem existování jsou to nositelé fantazie, inspirace, lidé, kteří nás ponoukají k něčemu, vyzývají a často do nás kopou, abychom zvedli zadek a někam se pohnuli. Dodávají nám smysl. Vítr je živel, který se nikde nezačíná a nikde nekončí, najednou tu je a najednou není, tak jako fantazie. Jdete po městě, uvažujete, co nakoupíte a co uvaříte, a najednou vás napadne fantazie, buď blíženecká, nebo váhovská, nebo vodnářská. A život už dostává jinou kvalitu, protože už nejenom nakupujete, ale i sníte. Kdybyste žili vášnivý ohnivý život od události k události, od místa k místu a měli byste málo vzduchu, málo fantazie, málo co by vás inspirovalo a nutilo zamyslet se do větší hloubky, filozoficky, umělecky, vzduch životně nutně potřebujete.

Umění, fantazie, inspirace, snění, filozofie, překonávání hranic, čtení knížek, které způsobují fantazii. Je to, jako byste potkali Julesa Verna a on vám řekl: „Ode dneška za dva roky budeš ve skafandru sondovat měsíční krajinu in natura." A ono se to za dva roky fakt stalo. Jak to věděl? Nevěděl. On to prostě plácnul, protože takový vzduch je. Ale najednou jste díky tomu člověku měli inspiraci, důvod žít, zájem, cíl. Přeju vám, ohnivci, abyste měli hodně cílů, abyste se na nic neupínali dlouhodobě, protože se snadno unavíte, abyste těch snů měli nepřeberné množství. A jste Lvi, proč byste si to měli vymýšlet vy, když na to máte lidi. Zkuste ty Vodnáře, Váhy nebo Blížence trošku nahecovat: „Ať vám vytvoří fantazii pro vás." Oni to s vámi myslí dobře. Proč by to mělo myslet dobře dvakrát, když stačí, aby to s někým myslel dobře jeden? Stačí naoko udělat z Vodnáře dobrého kámoše a ať maká a vymýšlí. Postimulovat trošku sebevědomí a je to.

Vzduch reguluje oheň. Do vzdušných lidí má cenu investovat, ale ovoce z nich se sklízí z dlouhodobého hlediska.

KAPITOLA 18

Země: nahazovač a nakopávač

Kdybyste žili jenom s tímhle vzduchem, bylo by to pro život bohatě stačilo, žili byste si nádherný život. Ale život takový bohužel není. Jsou občas dny, kdy palivo dochází, je málo odhodlání, málo energie. Nedáváte si chvilku pozor a už jste energeticky vykradeni, máte hodně vody v sobě. Musí přijít na řadu ještě někdo, protože než se s tím vzduchem domluvíte a než najede na vzdušnou rovinu, taky nemá vždycky čas. Naštěstí je tu v záloze milenec, nakopávač, nabourávač, buldozer. A je to zemský element. Země má jednu velkou výhodu: zmenší nebo zvětší teritorium, na kterém se můžete pohybovat. Zreální vám to a logicky vysvětlí: „Co na to můžeš uplatnit zaprvé, zadruhé, zatřetí. Já ti to naanalyzuju, dám ti návod, napíšu ti jídelníček, ať se v tom vyznáš. Já tě z toho na chvilku vyvedu z toho tvého zmateného peklíčka. Dám ti jasná pravidla, žebřík, trať, stopky, GPS, protože to všechno vlastním."

Pokud se podíváte kolem sebe v rodině, mezi přáteli, mezi kolegy, v dětech, někoho ze zemských znamení, přišel vám do života hrát herce, který vás bude v pravou chvíli nakopávat k něčemu užitečnému. Jsou to prospěšní lidé pro váš život, ale jejich role je jen dočasná, na chvilku, takzvané nahození bypassu: přiložit a pfff. A musí zmizet z vašeho života, jinak se sežerete navzájem. Zemák, který na všechno má poučky, logické vysvětlení, vědecké důkazy a statistiky. Co tam chcete vášnivého vymyslet? Co tam chcete zažívat živočišného? To prostě nejde. Se zemákem se nedomluvíte na živočišnosti. Je to Býk, Panna a Kozoroh. Jsou velmi prospěšní pro váš život, ale jenom jako nahazovači nové jiskry, oni vás jen rozpumpují do nových intenzit.

A jako partneři? Jako partneři se to dá vydržet, ale musíte respektovat, že nesmí být porušené „na chvilku". Když je to třeba váš manžel, musíte respektovat, že má svoje pátečky s chlapy a fotbálek, jeho ryby, jeho garáž. Protože má něco, co vám neřekne, nějaké tajemství, tajnou zónu, do které vás nepustí. Musí zůstat ty světy oddělené aspoň kouskem, kam se před vámi schová a vy před ním. Pak to bude fungovat dlouhodobě, když budete respektovat, že si chlap chodí ulevit do garáže, kde si dělá motorky, má tam nářadí a renovuje nábytek.

„Tátu najdeš v garáži, on tam je zas zavřený.“ „Mami, jak to s ním můžeš vydržet?“ „Normálně v pohodě, respektuju mu ty jeho kompresory. Já teda vůbec nechápu, co tam hledá, nechápu, co ho na tom může bavit, ale respektuju. Ščotka říkal: respektuj, tak respektuju.“

Jinak byste se dohádali do krve a rozbili si ty světy navzájem. On by vzal lopatu, hlínu a písek a zahasil by váš oheň. Nebo vy byste mu spálili všechno, co je mu svaté, strašně byste to kritizovali, do všeho narážet a pouštět do toho jedy a ohnivé jazyky. „Už mě štveš, ty se mnou vůbec nejsi, pořád jsi jenom v té garáži!“ „Teď ti to vysvětluju. Dej mi ještě měsíc, já dokončím zakázku a pak už se ti budu věnovat.“ „To nemůžu vydržet! Já chci teď tebe tady! Teď potřebuju objímat!“ „Lásko moje, jak ti to mám vysvětlit? Jsem Panna znamením a Panně je přednější zakázka.“ Kdybyste v životě měli jenom tuhle sérii, je to geniální život. Je plný změn, hraničních událostí, výbuchů, výlevů, uklidňování, italských domácností a nádherného usmiřování. Ale nestárli byste. Nic byste neukončovali. Bylo by to jako v tom filmu: padesátkrát a stále poprvé. Byli by tam furt ti stejní lidé, furt ty stejné informace, jako štamgasti v hospodě, dvacet let na své židli a se svým rituálem: klepneš do stolu a číšnice ti natočí jedno, dvě, tři a jdu domů. Život, který by byl nuda. My potřebujeme zažívat situace, kdy končíme hraniční události a zůstane z nás jen to, co je skutečná pravda.

Země je nahazovač a nakopávač. Tvoje role je jen dočasná a musí zmizet, jinak se sežerete navzájem.

KAPITOLA 19

Voda: zkušební komise a pára

Jediné, co dokáže z ohně sundat všechny masky, všechny nadbytečnosti a zbytečnosti, je zkušební komise, a to jsou všichni vodáci, přátelé. Začínáme Rakem, jsou tu Štíři a Ryby. Toto je dvousečná zbraň, protože když potkáte tyhle lidi, nebo se vám narodí jako děti, nebo jste v rodině se sourozenci v tomhle vztahu, jsou to lidé, kteří vám nenechají suchou nit. Sundají z vás všechno, co nejste. Není lepší zkušební komise.

Štír patří spíš k ohni, ne? To je ohnivé znamení.

Štír je jedno z velkých tajemství. Je to vodní znamení, ale žije na suchu, takže klame tělem. V klasické astrologii patří mezi vodní znamení. Nechme ho tam odpočívat, protože do té hloubky nemá cenu v laické úrovni jít. Mezi ohnivá znamení patří Beran, Lev a Střelec.

Ale já vám garantuju, že intenzivnější zážitek než s tímhle člověkem, co se týče partnerství, nezažijete. To je něco jako pozvánka do nebe. Každý živel má svého dokonalého partnera, co se týče toho: ochutnej, ale spálíš se. Riskuješ všechno, ale spadneš do propasti, když to neustojíš. Jdeš po moc tenkém ledě, ale nic lepšího v životě nezažiješ. Znáte takové chvíle, kdy riskujete víc než obvykle, musíte důvěřovat, že vás intuice vede správně, a sázíte všechno na jednu kartu? Voda jde do ohně svou vodou, oheň jde do vody ohněm. Není nic, co by si v téhle podobě vyhovovalo. Voda nikdy nepozná nejžhavější jádro ohně, po čem prahne, po čem touží srdce ohně. Stejně jako oheň nikdy nepochopí hloubku vody, největší a nejhlubší city. To prostě nejde pochopit. Ale kde se dva hádají, třetí vítězí. Pojďme nabídnout těmto partnerům stranu třetí. Už jste viděli, co udělá oheň a voda dohromady? Páru.

Všimli jste si někdy, že pára hledá nejkratší cestu do nebe? Ať vznikne kdekoliv, stoupá přímo kolmicí do nebe, nikdy dolů, i kdyby to bylo na kopci. Jak by se vám líbilo najít nejkratší možnou cestu k bohu, k vaší duchovnosti, k tomu, co celý život hledáte? Bez vody to nenajdete, protože voda vám jako jediná ze všech živlů řekne, která cesta je nejkratší: „Bude tě to bolet, ale nevadí, já ti ukážu nejkratší cestu." Faktem je, že není možné stoupat v životě jinak než takhle. Jestli jste v životě potkali partnera vodu, ne kamaráda, ne sourozence nebo rodiče, ale partnera do života, museli jste si něco velmi zasloužit. Něco, co jste udělali hodně dobře, že jste dostali tuhle zkušební komisi, protože jste byli připraveni vylézt na žebřík. Váš život dostal nějaký spád, kdy jste už mohli povýšit do jiného levelu a začít řešit jiné než přízemní otázky. A tenhle člověk vám to nabídl a vy jemu, protože voda bez ohně také nenajde cestu do nebe, oheň bez vody také ne.

> Voda bez ohně nenajde cestu do nebe, oheň bez vody také ne. Společně tvoří páru, nejkratší cestu k Bohu.

KAPITOLA 20

Kdo koho přitáhl

A když je to sourozenec? Když je to sourozenec, to vůbec nevadí, jen se musíme domluvit, jak to je. Kdybychom kreslili Živlovou kotvu na vodu, kdyby tady byla voda, oheň je na téhle straně: je to partner, milenec, ne zkušební komise. A podle čeho se to rozlišuje? Já tvrdím, že podle toho, kdo koho do života přitáhl. Jestliže je někdo starší sourozenec a někdo mladší, platí schéma staršího. Pokud by ohnivec byl mladší sourozenec, tedy přišel do rodiny až po vodě, platilo by schéma vody.

Živlová kotva se sestrojuje velmi jednoduše. Stačí se podívat v přírodě, jak jdou živly po sobě: nejprve OHEŇ jako Beran, po něm ZEMĚ jako Býk, po něm VZDUCH jako Blíženec

a končí to VODOU. Nahoře je vždycky to centrální znamení, které zkoumáte, a dole pod ním partnerské znamení, ten protipól. Po vodě vždycky znovu jde oheň, po ohni země, po zemi vzduch a po vzduchu voda. Když je tedy někdo starší sourozenec, tak mladší ohnivec vyjde jako nakopávač milenec. Kdybych byl rodičem takových sourozenců, nedovolil bych jim společný pokojíček. Nesmí spolu být na jednom místě. Mohou na chvilku být spolu, navštěvovat se, a bude to velmi prospěšné, ale nedohodnou se, kdo bude komu vládnout, a pak se dožerou.

Když budeme brát partnerství a zkoumat, kdo koho přitáhl: představte si, že jste v partnerství oheň a voda a hledáte, jak spolu žít. Dopředu říkám, že nejde spolu žít, pokud nebudete žít v páře. Čí schéma bude platit, oheň nahoře, nebo voda nahoře? Řekneme si, že žena je vždycky ta, která přitahuje muže do života. Žena stojí na místě a vysílá: „Jsem připravená někoho pustit do života." Žena je lákadlo a chlap je trubeček, který se chytá jako tajtrlík do cizí hry. Proto ve vztazích, v partnerství, vždycky platí schéma ženy. Žena ví, kdy začínají vztahy a čím, my chlapi to víme také, ale často to nezačne, nebo začne moc brzo.

Co to znamená v běžném partnerském životě žít v páře? Je to nejkratší cesta k bohu, do nebe, ke slunci, do mraků. Můžeme se bavit o tom, co chce žena a co chce muž. Mají něčí zájmy zvítězit? Kompromis, tolerance, inspirace, to je to slovo: inspirace vzájemná. Co kdyby se domluvili: „Nebudeme vymýšlet ani ty, ani já, ale necháme to vyplynout. Budeme spolu dělat obvyklé věci, které nám dělají radost. Když tě budu mít plné zuby, prostě odejdu. Ty víš, že tě mám plné zuby. To stejné budeš dělat ty. Ale jednoho krásného dne mezi námi energie natolik zhoustne, zintimní, že se nám jako kdyby narodí energetické miminko, nápad. Inspirace, která nebude ani tvoje, ani moje, ale naše. Protože jsme tak dobří, že už žijeme v pravdě, přiznáme si, že už mě dneska nebavíš, tak se jdu projet na kole. To stejné můžeš udělat ty, už tě dneska nebavím nebo už mě máš plné zuby, tak si jdeš s kámoškami na kávičku. Já to naprosto toleruju. Ty přijdeš z té kávičky, začneš něco povídat, mě něco napadne, něco hodím do placu a najednou je z toho to naše. Vznikne něco třetího mezi námi." Zažili jste to někdy? Každý den, to je úžasné.

Proto budu tvrdit, že do tohohle vztahu těch dvou neslučitelných živlů se dostáváte jenom za odměnu, kdy už jste připraveni žít v pravdě. To znamená přiznávat nahlas, co cítíte, nic nemaskovat před partnerem, protože vás stejně svleče donaha. Pozná to na vás. Něco tajíte, on řekne: „Co je s tebou?" „Nic." „Co je s tebou?" „Nic." „Rozcházíme se!"

> Do vztahu dvou neslučitelných živlů se dostáváte za odměnu, až jste připraveni žít v pravdě.

KAPITOLA 21

Stejný živel a stejné znamení

Představte si, že jste se postupně různými vztahy naučili žít v pravdě k sobě i k druhým lidem. Ale co když potkáte do vztahu člověka stejného živlu? Co víte vy, ví i on. Co ví on, víte i vy. Jste tak stejní vnitřně, tím vnitřním uspořádáním, softwarem i hardwarem, že cokoliv byste na sebe zkoušeli, dopředu už to druhý ví, a je to zbytečné. Vybije se to někde uprostřed. Kdybyste na sebe útočili, ten boj by... Viděli jste Válku Roseových? Pro normálního smrtelníka, který to pozoroval zvenku, je nepochopitelné, že šli až ad absurdum, do úplného vyhlazení. To by se stalo každému, kdo by nepochopil to privilegium, že potkal do života stejného partnera ve stejném živlu. Ideální, ale to je už ultraúroveň, je stejné znamení, nejenom živel: to je úplný maglajz, úplná high top society.

Proč potkáváme takovéhle lidi? Proč vesmír usoudil, že nám nestačí někdo, kdo je hraniční znamení, zkušební komise? Co může být ještě víc než naučit se žít život v pravdě? Co si normální člověk nemůže představit? Láska k bohu? Žít sám se sebou? Smíření. Co kdyby někdo chtěl být tady naposledy a už se mu nechce nikam znovu? Nirvána. Co když někdo chce pochopit inkarnační kolo, proč tu už nechce znovu, jak to tady celé funguje? Když potkáte stejné znamení a to vás do partnerského vztahu přitáhne, jste připraveni pochopit zákony vesmíru. Nejenom se naučit žít v pravdě, ale pochopit zákony vesmíru. Nabízí vám ten partner vstupenku do úplně jiné dimenze? Odpověď je ano.

Myslíte, že se toho může zhostit člověk, který nemá zkušenost z běžných vztahů pořádně uzavřenou? Základní charakteristika běžných vztahů pro mě znamená naučit se vládnout ve vztahu, předávat si žezlo: kdo komu bude vládnout, kdy, za jakých podmínek, umění vládnout, táhnout to veslo. Pak se dostáváte do úrovně, kdy vás vztahy učí žít v pravdě, vždycky říct skutečnou pravdu, nemaskovat. Sundáváte ze sebe všechny lži a zvyky, tradice, a tím končíte rodové prokletí, které vás naučili v dětství. Odlupuje se všechno zbytečné a zůstáváte jenom vy nazí. Potkali jste tu zkušební komisi. Ale k čemu vám to bude? Už nikdy nebudete spokojeni v normálním vztahu, kde jde o moc, o přetahování, o veslo. To vás už nikdy neuspokojí, protože jste nazí. Potřebujete zažít úplně jiný druh vztahu, a to je vztah o úctě a uznávání se navzájem.

Vyšší dimenze vztahu je taková, že umím partnera nad sebe dát vědomě. Učím se vědomě být druhý. V podstatě soutěžím s partnerem o to, že budu pod ním. Demonstruju to na něčem praktickém: jste uvědomělý rodič a přestáváte si hrát, že jste vy ten rodič a tady je to malé dítě. Aby se vaše dítě něco naučilo, nemůžete mu říkat, kudy má jít, ale musíte se dostat ještě pod něj: stát se menší než moje dítě a vytlačit ho tím, že jde správným směrem. Tohle dělají dobří učitelé, praví mistři: jdou pod svého žáka a nic neztratí na své vážnosti, autoritě ani charismatu. A když žák zjistí, že ho vlastní učitel podporuje zespoda, že mu dovoluje vyrábět myšlenkové konstrukce, rozhodnutí, úvahy a dělat chyby, a ten mistr je

ještě pod ním, takový zenový přístup, to je, panečku, vztah! To je vztah, který už nikdy neskončí a už nikdy se nevrátí do té základní úrovně soupeření o moc. To je škola pokory, cesta učitele: člověk dokáže v druhém vidět obrovský potenciál a díky svým kvalitám ho nadzvednout ještě nad sebe.

> Mistrovský vztah je cesta učitele: dát druhého nad sebe a nadzvednout ho díky svým kvalitám.

Takové vztahy tady dnes neuvidíte, nepěstují se. Spousta lidí se v tom plácá, přestože strávili mnoho nocí modlením se za takovýhle vztah, aby mohli ochutnat mistrovský vztah, vztah o úctě, toleranci, trpělivosti, o mluvení beze slov, pohledem do očí, o intuici, o telepatii, o splynutí duší. Souznění, to je ono! Vesmír říká: „Beru tvé přání vážně, posílám ti stejné znamení nebo stejný živel. Co na to řekneš, ukaž, frajerko!“ A šup, zase se to sklouzne k obyčejnému soutěžení o moc, k poukazování na chyby: „Já jsem bez chyby, já jsem nevinnost sama, všechno je u tebe špatně.“ Stejné znamení je úplně nejvyšší úroveň, jaká existuje, a stejný živel je mistrovský vztah. Podívejte se kolem sebe, jestli vaši kolegové v práci nejsou stejného znamení, jestli máte kamarády v partnerském vztahu se stejnými znameními a jestli opravdu zvládli potenciál tohoto vztahu. Protože tenhle druh vztahu obsahuje všechny poddruhy vztahů. A stačí nemít v pořádku základní úroveň: jestliže jsem si neužil vztah, který tu byl pro mě, který jsem vyhrával, a mám v sobě nějaké deviace, protože táta byl despota a matka uťápnutá buchta, a mám to pořád v buňkách a nemám to vyřešeno, stoprocentně se mi to pomstí v tom mistrovském vztahu. Nebo se to vytáhne hned zkraje ta soutěživost, protože to mám v DNA, v elektrice, v auře z dětství.

KAPITOLA 22

Kotva v praxi: otázky z pléna

Když je muž oheň a žena země, kam ho mám v kotvě dát? Jsem Kozoroh.

Záleží na tom, kdo koho do života přitáhl. Vy jste země a máte se naučit být zemí. To znamená poznat, kdo jste, přes všechno, co nejste. Tenhle muž vás bude zkoušet z komise. Co se potkává jako země a oheň v přírodě, aby to bylo obohacující, jako je pára mezi ohněm a vodou? Třeba vypalovací pec. Vykroužený hrnec, který je jenom naglazurovaný, by se bez pece nestal rytířem. Co když oheň udělá z rozměklé země, která teď zažívá životní bahno, protože měla moc sebelítosti a někdo rozpustil její zásady? Žena neměla čas na sebe, dětem všechno věnovala, byla rozměklá jak bažina. A přijde oheň, který řekne: „Mysli

sama na sebe, buď víc sobec.“ A vy řeknete: „Nemůžu, já jsem matka! Musím dát všechno svým dětem.“

„Jsi normální?! Nejdřív matka. Komu budeš nasazovat masku, když budeš havarovat? Kdo si má nasadit masku první, matka, nebo děcka?“ „Matka.“ „Takže teď jsi v havarovaném letadle ve svém životě, tak nasazuj masky! Co chceš? Jdeme na větrník? Mám tě vzít na hory?“ Akční oheň se s ničím nemaže. „Co sis přála v dětství? Kolik těch růží jsi chtěla?“

Vypalovací pec udělá z glazury nádhernou nádobu, která přežije staletí. Zpevní charakter. To je prospěšné. Jenomže by to ta země musela připustit a tomu ohni by se muselo chtít zatápět pod pecí. Kde to dobře funguje? V intimním životě, samozřejmě. Já bych ale tu pec klidně vyměňoval i za jiná prostředí.

A jak to mají vzducháči?

Vzducháči to mají úplně stejně: vzduch, po vzduchu přichází voda, oheň, země. Převeďte si to na jaký vztah chcete, sourozenecký, pracovní nebo partnerský, a najednou vidíte. Je zajímavé, že málokdy se zajímáme o tu nejpohodlnější cestu. Tady vám jednoznačně říkám: investujte do ohně. „Ale to je taková nuda! To se raději budu zabývat tím nakopávačem vodním,“ říká vzducháč. To je přesně ten případ z minula o Racích: pašerák, který ukradl maminku z domácnosti a odvedl ji do jiného města. Vzrůšo jako hrom, a pak zmizel. A země a vzduch? Mohou to být rodiče a dítě, protože rodič tu byl dřív, takže si přitáhl dítě do života. Může to být šéf a zaměstnanec, kterého právě přibrali.

KAPITOLA 23

Rodina o pěti členech

V pětičlenné rodině, rodiče a děti, jsou čtyři ohně a jedna země. Jak je to možné?

Je to velmi jednoduché vysvětlit. Hráli jste někdy poker, že jste si dobírali do ruky? Celou hru vždycky rozehrávají tatínek s maminkou. Na začátku vztahu, když spolu chodí, je žena tu, která si hraje na slabší, a jejím úkolem je začít generovat přání, ne řešení. Muž je v roli pečovatele. Nepřipomíná vám to znaky teritoriální, občůrávání teritoria, Lvi? Chlap se nikdy v životě neubrání na začátku vztahu vlastnit ženu. To tam prostě patří, to nejde vypnout. Zdravý muž bude vždycky dělat všechno pro to, aby mu ta žena patřila, protože aby mohl investovat náročnější investice, potřebuje ji dostat do polohy dítěte, bezbranné, nevinné a závislé. Všechny začátky vztahu jsou o tom, že muž se musí dostat na trůn a žena

musí zcitlivět a nahlas říkat svoje přání, ne řešení. Muž drží nástroje řešení v ruce a čepýří se, dvoří se ženě a ukazuje jí, co všechno ona může, co všechno si může přát, protože pro něj není problém to zařídit. Vzniká přitažlivost mezi stranou A a stranou B a ta se nazývá intimita: žena má pouze přání a muž má pouze možnosti.

Kdyby je nikdo nerušil a nechali je žít na pustém ostrově, došli by k tomu. Jenže realita je jiná a vývoj není zaručený. Proto přichází někdo, kdo ten vztah nakopává: „Taťko, ty musíš být tím králem a ukazovat mamce možnosti, a mamko, ty nemáš vymýšlet řešení. Nemáš taťkovi radit, kterým vrtákem to má řezat. Ty máš jen říct, že poličku chceš zhruba v téhle výšce a chceš na ni dát pět knížek. Taťka už musí vybrat materiál, hmoždínky, zjistit, jestli je to cihla, nebo ytong, protože jak to spadne, máš rozbitou hlavu.“ Umíte si představit, že byste byli trenérem takového vztahu, že byste se narodili do toho vztahu jako dítě, které říká: „Mami, teď jo, tati, teď ne“? Prvorození jsou tu pro rodiče vždycky ve chvíli, kdy táta přestal být dorostlý v schopnosti být pečovatel a maminka přestala zcitlivovat. Narodí se soudce, nakopávač, upozorňovač. Prvorozené dítě je vždycky pomocníkem pro rozhýbání vztahu dál.

Rodiče nikdo neřekl, že vztahy tu jsou od toho, aby se maminka naučila zcitlivovat, stát se zranitelnou, a o to více intuitivní a ženskou a cyklickou, a táta rytířem, který buduje další a další možnosti, schopnosti, znalosti, finanční prostředky, řemeslníky. Dítě říká: „Tati, mami, jsem tady mezi vámi, já vám pomůžu ten vztah posunout dál. O moje zájmy teď nejde. Maminko, když jsem si tě vybíral za maminku, věděl jsem, že jsi zamrzla v čase. Tatínku, když jsem si tě vybíral, viděl jsem, že maminka chtěla růst, ale ty jsi ji omezoval.“ Narodí se oheň. Co přišel říct rodičům prvorozený oheň? Vášeň. Oheň zbavuje člověka masek, zbytečností, je tam moc vody, je to moc rozplizlé, na dlouhé lokty, trvá to strašně. Oheň to přijde zrychlit, vybrat priority a osekat zbytečnosti. Jaké zbytečnosti mohli mít taťka s mamkou před prvorozeným? Třeba že matka byla ještě dcerou své matky a ne manželkou svého manžela. Ten chlap si bral její celou famílii, žil se svou tchýní doma a říkal tomu manželka. Bylo třeba odseknout matku od kabelu od tchýně. Narodí se oheň Střelec, dokonalý střihač. Nebo Lev, teritoriální, který si chce rodiče ukrást pro sebe a udělat z nich sluhy.

O čem svědčí, když se narodí Lev jako první? Že táta se moc věnoval lidem venku, firmě, a máma se moc doma sžírala a moc snila dopředu nebo dozadu. Narodí se malý Lev, který řekne: „A teď budete moji sluhové!“ Jak to dítě dokáže? Dobrým slovem těžko, nebude dělat přednášky. Řevem! Bude si vynucovat pozornost. Bude ochotné i onemocnět, aby strhlo pozornost na sebe? Čím víc rodiče byli hloupí, tím horší je ta nemoc. Máte doma malé mimino a musíte se rozhodnout, jestli ho necháte žít a změníte život od základů, nebo ho obětujete a budete si pokračovat ve svém žití jako dosud. Pro co se rodiče zpravidla rozhodnou u prvorozeného? Snaží se ho vmontovat do své hry a vmanipulovat ho. Matka dostává rady od chytrých bab, nejlépe od tchýně nebo své matky, a na Facebooku milion rad,

tabulkové matky. Žádná intuice, žádné komunikační propojení, žádné miminkování, ale tabulkování.

Prvorození o tom vědí, že jdou do velmi složitých okolností, proto jsou velmi odolní, proto jsou ješitní a nenechávají si nic nakukat. Jen velké charisma je může ovlivnit, člověk s velkým fluidem, protože přišli jako trenažér svým rodičům. Matka to zkoušela, tchyně to zkoušela, taťka, jeho zaměstnanci, kámoš doktor, všichni radili, ale nikdo neposlouchal to miminko. Miminko dostalo schopnost obalit se do svého světa a nenechat se ničím ovlivnit. Toto jsou prvorození: jste samotáři, odkázaní sami na sebe. A když je ten prvorozený tak zoufalý, že říká: „Ty vole, oni to na mě fakt zkouší! Zavolejte mi tady posilu!“, narodí se další oheň. Větší síla. Co když ta maminka, ještě jako naivní dívka, snila o tom, že jednou bude matka, a vnitřně slibovala nenarozené duši: „Budeš vrcholem mého života.“ Nebylo tam napsáno po celé tři měsíce, bylo tam napsáno navždy. Co když ji mateřství tak rozházelo, že je to všechno úplně jinak, než si představovala? „Já jsem myslela, že to bude zlaté baby, že to nakojím a spí. Ale ono to není tamagoči. Nic nepomáhá, ani huštání. Ono si řve bez pravidel!“ No, je to oheň, kdo by neřval.

Maminka to nepochopila, a proto přišel závozník stejného typu, ze stejné stáje, aby maminku ještě víc umravnil k zemi, ještě víc, aby přestala být sama sebou nebo tím, co byla dosud. A ty děti jsou už dvě proti matce. Co vycházelo na první, zkouší na druhé a vychází to zdánlivě taky. Ti dva se domluvili na poradě v pondělí: „Takhle to teda nebude!“ A zavolají třetího. Umíte si představit amerického misionáře? „Tak kdo mě tady volá, co tady mám vyřešit?“ To je třetí v pořadí, ten přichází v sutaně, rovnou od boha poslaný. V ženě najdete idealistické roviny. Ti dva už mají hardwork, makají jako šroubci, a třetí přichází jenom tak punk, punk, zvedat náladu, doplňovat. Bez něj by to nešlo, protože nikdo tak dobře nenasere ty ostatní: „To je vytřené? A ty tady co, čumíš na televizi.“ To je úděl všech třetích. A druhý nenarozený je jedno: pokud tlouklo srdíčko v děloze, židle je obsazená, ať je narozené, nebo nenarozené.

> Druhé dítě je vždycky závozník prvorozeného. Když jste druhorození, podívejte se, co měl přinést prvorozený.

Druhé dítě je vždycky závozník prvorozeného, upřesňuje jeho úkol. Když jste druhorození, abyste pochopili smysl svého příchodu do rodiny, musíte se podívat, co přinesl prvorozený a co měl přinést, a zdali to přinesl. Jestli se mu podařilo naplnit jeho poslání, nebo ne. A pokud ne a ten člověk je už dospělý a má svou rodinu, nevěřte tomu, že jeho rodina zakryla to, co měl udělat pro svou mateřskou rodinu. Nejprve splatíš dluhy rodině a pak si dělej, co chceš. Druhý mu v tom pomáhá, jsou to parťáci. Prvorozený by měl velmi hledět na druhorozeného, co mu chce říct, ale přitom se nenechat ovlivnit. Druhorozený, aby na-

šel sám sebe, musí koukat na to, co mu prvorozený rozehrál za hru, aby se domluvili, jak to budou hrát proti tomu mančaftu.

Kdo se v takové rodině nejvíc bránil ohňům, kdo se nechtěl zohnout? Maminka. Maminka do té rodiny zavedla pravidla, která ani tři ohně nerozbily. Myslíte, že je zavedla sama od sebe? Ne, od svých rodičů. Příčinu hledejme zde: je to tak malá figurka a tak málo sebevědomá, že ani tři ohně ji nerozhýbaly, aby našla sama sebe, aby si už očůrala své teritorium. Aby řekla: „Dost, už jsem matka, už nejsem dcera, už jsem matka svých dětí, už mi do toho nikdo nebude kafrat. Končím se závislostí na své matce a mateřské rodině!“

> V momentě prvního početí už nemáte právo zasahovat do mateřské rodiny ani s ní být provázané. Principy si z ní můžete brát, ale propojeni už nejste.

Zde je pravidlo číslo jedna pro všechny matky: v momentě prvního početí už nemáte právo zasahovat do mateřské rodiny ani s ní být nějak provázané. Principy si z ní můžete vytahovat, to jo, ale už nemáte právo s ní být propojeny, protože sami jste určily, že už budete rodit svůj život. Při prvním početí, ať vám to vyjde, nebo ne, ať je tam potrat, nebo porod, jste odpojeny od mateřských rodin. Už nemáte právo používat slovo dcera nebo syn, protože jste dokázala světu a společnosti, že si troufáte dát sama život. Jaké tady dcerovství, jaké hraní na děcko? Trestem za to, že to nevypnete, jsou problémy v děloze, protože děloha neví, jakou hru s vámi hrát. Neumí vám vytvořit zároveň dětskou energii pro vaši matku a dospělou opečovávatelskou mateřskou energii pro vaše dítě. Umí fungovat jenom pro jednu filozofii. Platí to i opačně: matka by měla odstřihnout dceru, když dcera počne. Bylo by úžasné, kdyby ji matka odstřihla už při první menstruaci. Jakmile zjistí, že dcera už menstruuje, čímž prokazuje, že je schopná darovat život, měla by jí dát právo na dospělost a neudělat si z ní levnou baterku.

A u syna? U syna je to specifické. Matka ho může odstřihnout až v momentě, kdy je na to připravená. Nejde odstřihnout syna na povel. Až pochopíte a dovolíte tomu synovi být mužem, pak ho teprve můžete odstřihnout. Do té doby z něj neustále děláte bezpohlavního chlapce, který už má třeba dvacet nebo třicet let, a on nikdy nemůže převzít zodpovědnost za svou mužnost, protože mu v tom matka pořád brání. Není doopravdy chlap, protože mu to matka ještě nedovolila. Proč? Protože ani manželovi to nedovolila. Protože ji zklamal, protože to nebyl pravý chlap. Proč nepotkala do vztahu žádného pravého chlapa? Protože potřebovala tajtrlíka a ne pravého chlapa. Protože rodové prokletí, naučila se to od své matky. Když se díváte na svou maminku, jak se chová k tatínkovi a k mužům obecně, a maminka vám pokroutí vzor na chlapy a vy si myslíte, že to je pravda, jaké chlapy bu-

dete potkávat? Pokroucené, nevášnivé, omezené, které si pak snaží předělat. A přitom dělají to stejné, zaklínají je tím samým.

Jak to změnit? To řešení je hrozně jednoduché, přátelé. Otázka je, co s tím může udělat ten chlap a co může udělat žena s mužem a jak to může muž dovolit. To je samostatné téma. Je to nádherné, že jsme to otevřeli takhle krásně.

KAPITOLA 24

Děkuju za pozornost

Přátelé, moc vám děkuju za pozornost.

Zajímavosti k zapamatování

1. Lev je teritoriální znamení. Ideální stav lva je jeho teritorium a jeho trůn. Potřebuje harém, zdroje a pronikavou mysl, která zvládne tisíc informací za sekundu.
2. Dívejte se na Lva zepředu. Lev nemůže za nic a neumí pracovat s nedostatkem, jen s nadbytkem a hojností.
3. Lev označuje hranice ignorací. Kdo je součástí jeho kruhu, je součástí hojnosti a legendy, ale platí za to poslušností.
4. Nebuďte dobří jen v jedné věci: řetěz je silný jako jeho nejslabší článek. Malé Lvy nespecializujte, dbejte na všeobecný rozhled.
5. Oheň potřebuje komín: ústa a kvalitního komunikačního partnera. Když se narodí Lev, rodiče přestali mezi sebou jiskřit.
6. Základem energie Lva je listopad, démoni strachu z neúspěchu a nedostatku. Cesta ven vede přes vlastní pojetí božství a vnitřního boha.
7. Tři ohně v těle: játra (zapojení do země a místa, kde je vám dobře), srdce (dojetí a slzy) a mozek (blaho). Největším nepřítelem ohnivců je čas.
8. Živlová kotva Lva: vzduch reguluje oheň a je dlouhodobý partner, země je nahazovač jen na chvilku, voda je zkušební komise. Oheň s vodou tvoří páru, nejkratší cestu k Bohu.
9. Schéma ve vztahu určuje, kdo koho přitáhl. Mistrovský vztah stejných znamení je cesta učitele: dát druhého nad sebe.
10. Prvorozený je trenažér rodičů, druhorozený jeho závozník, třetí misionář. Prvním početím se matka odpojuje od mateřské rodiny.

Na rozloučenou

Milý čtenáři, milá čtenářko, děkuju vám, že jste dočetli až sem. Kdybyste si z celé přednášky odnesli jen jednu věc, ať je to ta o dojetí: postavte se nohama na zem, dovolte si dojetí a čas se rozpustí.

Ať vám slunce svítí.

Marek

Pozvání na další setkání

Kdykoli budete chtít pokračovat, na mém webu najdete aktuální přehled setkání, přednášek a workshopů. Pokud vás zaujalo téma rodiny a vztahů, najdete tam i to, kde se k němu můžeme potkat osobně. Celý cyklus Můj zodiak má dvanáct dílů a živý záznam jednotlivých přednášek najdete v Audiotéce.

www.marekscotka.cz

Kontakty

WEB	www.marekscotka.cz
E-MAIL	marek.scotka@gmail.com
TELEFON, WHATSAPP	+420 608 808 664
ADRESA	Centrum Antakarana Dolní 65, 700 30 Ostrava-Zábřeh
FACEBOOK	facebook.com/marekscotkapruvodce
INSTAGRAM	instagram.com/marekscotka
YOUTUBE	kanál Marek Ščotka
SPOTIFY	podcast Od zítřka jinak

Jednoduchá řešení existují.

Tento text je přepisem živé přednášky a vyjadřuje osobní pohled a zkušenost autora. Slouží jako inspirace a nadhled, nenahrazuje odbornou lékařskou, psychologickou ani jinou péči. Text byl upraven pro čtení, obsah přednášky zůstal zachován.

© 2026 Marek Ščotka. Všechna práva vyhrazena.